

ຄຳສອນຂອງພຣະພຸດທະສາສນາຄວນປະຕິບັດ

ທ່ານທັງຫລາຍຫວັງໃນປາຣມີ ໄດ້ປຶກສາອາດວັດວາມື້ນີ້ກໍ່ໃຫ້ເປັນຢ່າງນຶ່ງທີ່ຄວນຄິດ ເພາະວ່າບ້ານເມືອງປະກອບດ້ວຍບຸກຄົນແລະແຕ່ຮະບຸກຄົນຈະຕ້ອງທຳດວ້ຽດຕົນເອງຕາມຫລັກຂອງພຣະພຸດທະສາສນາແລ້ວ ແຕ່ຮະຄົນຈະຕ້ອງການອັນໄດ ກໍ່ຕ້ອງການຄວາມສຸກຄືຄວາມສຸກບໍ່ແລະຄວາມສຸກສຸກບໍ່ມີນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍ່ດວ້ຽດຕົນເອງ ສະນັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ຄົນອື່ນມາປຶກສາປ້ອງຮັກສາກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ຍາກຖ້າຕົນເອງບໍ່ທຳອັນນີ້ ເປັນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນພຣະພຸດທະສາສນາແຕ່ການທີ່ຈະອາໄສຄົນອື່ນກໍ່ອາໄສໄດ້ ໂດຍເບິ່ງຜູ້ອື່ນທີ່ປະຕິບັດດີປະຕິບັດຊອບແລະຄວັດຜັງທີ່ສິ່ງທີ່ຜູ້ອື່ນທີ່ເຮົາເຫັນວ່າປະຕິບັດດີປະຕິບັດຊອບໄດ້ເວົ້າໄດ້ແນະນຳດັ່ງນີ້ ກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ອາໄສຜູ້ອື່ນໄດ້ ສະນັ້ນກໍ່ຈະຕ້ອງພິຈາຣະນາຂອງຕົນເອງວ່າຜູ້ທີ່ມີໝັ້ນທີ່ຈະເບິ່ງການປະຕິບັດຫຼືຜັງຂໍ້ແນະນຳໃນການປະຕິບັດແລະທຳຕາມ ອັນນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ບຸກຄົນໄດ້ບັນລຸເຖິງຄວາມສຳເລັດແລະຄວາມສຸກໄດ້ ການປະຕິບັດເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫລາຍຖ້າເລີ້ມສົນໃຈກໍ່ເລີ້ມທຳໄດ້ແລ້ວມາເຖິງບັນຫາຂອງພຣະພຸດທະສາສນາເປັນສິ່ງລຳບາກທີ່ສຸດ ທີ່ຈະເຫັນພຣະພຸດທະສາສນາແລະທີ່ຈະເຫັນປະໂຍດຂອງພຣະພຸດທະສາສນາເພາະແຕ່ຮະຄົນກໍ່ມີກາຍແລະໃຈຂອງຕົນແຕ່ຮະຄົນມີຄວາມຮູ້ຫຼືປະຕິບັດສັດທາຂອງຕົນແລ້ວແຕ່ຜູ້ມີແຕ່ຂັ້ນການທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມພຣະພຸດທະສາສນານັ້ນຍ່ອມຈະເປັນແລ້ວແຕ່ບຸກຄົນແລ້ວແຕ່ສະພາບຂອງຕົນຖານະນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຖານະທາງການເງິນການທອງຫຼືຄວາມເປັນຢູ່ ແຕ່ໝາຍເຖິງຖານະຂອງຈິດໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນສະນັ້ນຖ້າວ່າໄປພຣະພຸດທະສາສນາເປັນສິ່ງທີ່ລຸ່ມເລິກທີ່ລຳບາກທີ່ຈະສັ່ງສອນຫຼືທີ່ຈະຮຽນເພາະວ່າແຕ່ຮະຄົນຈະຕ້ອງທຳຕາມຖານະຂອງຕົນ ຫຼືຈະວ່າໄດ້ວ່າພຸດທະສາສນາມີຫລາຍສິດແຕ່ລະຄົນກໍ່ມີພຸດທະສາສນາຂອງຕົນ ສະນັ້ນການທີ່ຈະສັ່ງສອນການທີ່ຈະຊີ້ແຈ້ງການທີ່ຈະຝັງການທີ່ຈະຮຽນພຸດທະສາສນານັ້ນຈະຕ້ອງພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳດວ້ຽດຕົນເອງ ການປະຕິບັດນັ້ນກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫລາຍໂດຍສ່ວນຫລາຍເວົ້າເຖິງການປະຕິບັດກໍ່ກົວກັນເພາະການປະຕິບັດນັ້ນມີວິທີຕ່າງ ໆແລ້ວ ໂດຍສ່ວນຫລາຍວິທີຕ່າງໆນັ້ນບັນຮະຍາຍກັນມາວ່າຕ້ອງທຳຢ່າງນັ້ນທຳຢ່າງນີ້ ຕ້ອງທຳຮະມານຕ້ອງເມື່ອຍຕ້ອງເສັຽເວລາຫລາຍບໍ່ ສາມາດທີ່ຈະຝຶກຕົນອອກມາປະຕິບັດຄວາມຈິງ ການປະຕິບັດພຣະພຸດທະສາສນາຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຂອງຍາກແຕ່ຮະຄົນທຳໄດ້ທັງນັ້ນແຕ່ວ່າຈະຕ້ອງມີຄວາມຕັ້ງໃຈເມື່ອເຮົາຢາກປະຕິບັດຫ້ມີຄວາມຍາກແລ້ວກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຍິນດີ ເຮົາຢາກທີ່ຈະປະຕິບັດມີຂໍ້ນີ້ເປັນຕົນ ຖ້າເຮົາສົນໃຈພຣະພຸດທະສາສນາແລະປະຕິບັດຫ້ມ ຂອງພຣະພຸດທະສາສນາເລີ້ມສົນໃຈກໍ່ເລີ້ມທຳໄດ້ແລ້ວ ເພາະວ່າຄົນເຮົາບໍ່ຢາກປະຕິບັດຄືກັບປະຕິບັດຫຼືບໍ່ຄິດອ່ານ

ທີ່ຈະປະຕິບັດ ກໍ່ຍອມບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເມື່ອບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດແລ້ວຄວາມມືດກໍ່ຄວບຄຸມ ເພາະວ່າບໍ່
ໄດ້ເປີດໄຟ ຊົງປ່ຽນການປະຕິບັດເໝືອນການເປີດໄຟ ເມື່ອໄຟສວ່າງກໍ່ພໍໃຈແລະສະບາຍໃຈ
ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າສັນຫະ -ແຕ່ຖ້າເຮົາຢາກຂຶ້ນມາແລະຢາກເຫັນວ່າສາສນານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດ
ກໍ່ຍອມເປັນການເປີດໄຟແຜ່ນຈະມືດກໍ່ເປັນຄວາມສວ່າງໃຫ້ເຫັນ ຢ່າງເຊັ່ນເຮົາເຂົ້າໄປໃນ
ຫ້ອງທີ່ມືດແລ້ວເຮົາກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຫ້ອງນັ້ນບໍ່ຊາບວ່າສະວິກໄຟຢູ່ໃສ ເຮົາມີໄຟສາຍແລ້ວເຮົາກໍ່
ເປີດໄຟສາຍ ໃສ່ບ່ອນອັນມືດນັ້ນ ຖ້າບໍ່ເຍືອງໄຟເປັນແສງສວ່າງໄປຫາສະວິກໄຟຖ້າເຮົາບໍ່
ໄປຫາສະວິກໄຟ ເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເປີດໄຟຢູ່ໃນຫ້ອງນັ້ນຄືມືດອດໄຟມີສາຍໄຟມີສະວິກ
ໄຟຄົບຖ້ວນໃນຫ້ອງນັ້ນເຮົາບໍ່ ສາມາດຈະພົບບອກຈາກບັງເອີນ ໂດຍບັງເອີນເຮົາໄປເຕາະ
ສະວິກໄຟ ແລ້ວກໍ່ເປີດຂຶ້ນມາແຕ່ວ່າໂດຍສ່ວນຫລາຍກໍ່ຕ້ອງທຳ ເມື່ອຫາໄດ້ແລ້ວດວ້ຽໄຟ
ເຮົາ ຕ້ອງຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ກັບຕົນກໍ່ສາມາດໄປເປີດໄຟໄດ້ສ່ວນໄຟມີຄືການສົນໃຈເບື້ອງຕົ້ນເມື່ອ
ເຮົາໄປເປີດໄຟແລ້ວກໍ່ຈະສວ່າງຂຶ້ນມາ ຖ້າມັນສວ່າງໄຟທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງນັ້ນ ອາດບໍ່ສວ່າງເຕັມ
ທີອາດມີຫລາຍແຫ່ງຖ້າເປີດໄຟອັນນັ້ນກໍ່ມີຄວາມປິຕິຍິດດີແລ້ວ ກໍ່ເປັນອັນວ່າເຮົາພໍໃຈໃນ
ການປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ ຄືເຮົາຕ້ອງເປີດສະວິກໄຟມັນຈຶ່ງມີຄວາມສວ່າງດີ ເປີດສວ່າງດີກໍ່
ຍອມມີຄວາມພໍໃຈແລະສະບາຍໃຈມີຄວາມມ່ວນຊື່ນໃຈອັນນີ້ຄືຄວາມສະບາຍໃຈເບື້ອງຕົ້ນ
ອັນນີ້ເປັນປັດໃຈສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດພຸທສາສນາທ່ານເອີ້ນວ່າ-ສັນຫະ -ສັນຫະຄືຄວາມ
ພໍໃຈໃນການປະຕິບັດ ມີຄວາມພໍໃຈໃນການຄົ້ນຄວ້າຄວາມພຽນຄວາມອົດທົນຄວາມເອົາ
ໃຈໃສ່ແລະທົບທວນ ທຳໃຫ້ການປະຕິບັດກ້າວໜ້າເມື່ອມີຄວາມພໍໃຈໃນການຄົ້ນຄວ້າເຮົາ
ກໍ່ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ຊ້ຳຊ້ອນພຽງທີ່ນັ້ນ ເພາະວ່າຄວາມສວ່າງຄວາມດີຄວາມສຸກຄວາມ
ພໍໃຈໃນການປະຕິບັດນັ້ນຍັງມີອີກຫລາຍກໍ່ຕ້ອງພຽນ ທີ່ຈະປະຕິບັດງານຂອງພຸທສາສນາ
ອັນນີ້ກໍ່ຕ້ອງມີ-ວິນິຍະ-ສິ່ງນີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍເມື່ອເລີ້ມຕົ້ນແລ້ວຕ້ອງມີວິນິຍະໝາຍ
ຄວາມວ່າຕ້ອງພຽນຕ້ອງມີຄວາມຂຽນ ວິນິຍະ ນີ້ຄູ່ກັບຂັນຕີ ຄືຄວາມອົດທົນບາງທີ່ເວລາ
ເຮົາທຳງານອັນໄດກໍ່ຕາມໃນທາງໂລກທາງຫມູ່ເຮົາທຳງານແລ້ວເໝືອຍ ເມື່ອເໝືອຍກໍ່
ຕ້ອງມີຄວາມອົດທົນ ໃນຄວາມເໝືອຍນັ້ນກໍ່ຕ້ອງມີຄວາມພຽນທີ່ຈະປະຕິບັດຕໍ່ໄປ ສະນັ້ນ
ເວົ້າໄປ ກໍ່ຕ້ອງເປັນວ່າຄວາມພຽນກັບຄວາມອົດທົນນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຈະທຳໃຫ້
ງານໄດ້ ບັນລຸຜົນໄດ້ ເມື່ອມີຄວາມອົດທົນແລ້ວສິ່ງອື່ນກໍ່ມາແຕ່ໃນຄວາມພຽນໃນຄວາມ
ອົດທົນນີ້ກໍ່ຕ້ອງມີການເອົາໃຈໃສ່ ເອົາໃຈໃສ່ນັ້ນຄື ຕ້ອງຕິດຕາມຢູ່ຕຽນອດເວລາ ວ່າງານ
ຂອງເຮົາໄປເຖິງໃສແລ້ວແລະກໍ່ບໍ່ຄວນຈະເສີຍ ຕ້ອງໃຫ້ມີການເບິ່ງຕິດຕາມບໍ່ມີຂັດ -ເມື່ອ
ປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນກໍ່ຍິ່ງກ້າວໜ້າໄປໃຫ້ຮຽນໃນງານຕ່າງໆ ກໍ່ຈະມີຄວາມສຳເລັດໄດ້

ບໍ່ໄດ້ແຕ່ໃນງານທາງພຣະພຸດທະສາສນາເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນງານອື່ນໆແລະງານໄດໃນໂລກງານ
ໃນໜ້າທີ່ຫຼືງານໃນທາງສ່ວນຕົວງານທຸກຢ່າງນັ້ນຈະກ້ວໝ້າໄປໄດ້ ໂດຍດີ ຈະໄປໄດ້ຢ່າງ
ມີປະສິດທິພາບແລະຈະວ່າລາບລື້ນໄດ້ ເພາະວ່າແມ່ນຈະມີອຸປະສັກ ອຸປະສັກເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້
ອຸປະສັກທີ່ຈະຂ້າມບໍ່ໄດ້ ຖ້າມີຄວາມພຽນຄວາມອົດທົນຄວາມເອົາໃຈໃສ່-ການປະຕິບັດ
ງານຈະຕ້ອງທົບທວນຢູ່ສເມີເບິ່ງໃຫ້ຊັດວ່າງານທີ່ເຮົາທຳໄປມັນໄປເຖິງໃສງານ ມັນໄປ
ໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຫຼືບໍ່ເພາະບາງທີຖ້າມີຄວາມອົດທົນມີຄວາມ ພາກພຽນແລະມີຄວາມ
ເອົາໃຈໃສ່ ອາຈເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຄືເຊັ່ນດຽວກັບການເດີນທາງໄປບ່ອນໄດ ໃນ
ສມັຍນີ້ຕ້ອງແລ່ນຣົດ ແຕ່ເຮົາກໍ່ຕ້ອງແລ່ນຣົດໄປຕາມທາງ ຖ້າມີທາງແຍກຢູ່ໃສເຮົາກໍ່
ເຫັນວ່າທາງນີ້ ຖືກຕ້ອງແລ້ວແຕ່ວ່າອັນແທ້ຈິງເຮົາເລີຍຜິດອາຈເປັນໄດ້ ເພາະເບິ່ງທາງ
ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍ່ຈະຕ້ອງທົບທວນຢູ່ວ່າທາງນັ້ນຖືກຕ້ອງຫຼືບໍ່ອັນທີ່ກ່າວມານີ້ ກໍ່ເປັນທາງ
ທີ່ຈະໃຫ້ໄດ້ປະຕິບັດງານຂອງທັມເມື່ອປະຕິບັດພຸດທະສາສນາ ໃນທາງທີ່ເອີ້ນວ່າ-ປະຕິບັດ
ເຣີມຕັ້ນຕົງນີ້ຢ່າງນີ້ແລະທີ່ວ່ານີ້ກໍ່ຈະເປັນ ປະໂຍດສຳຫລັບການປະຕິບັດງານທຸກຢ່າງ
ບໍ່ໄດ້ງານຂອງການປະຕິ ບັດທັມເປັນປະໂຍດສຳຫລັບການປະຕິບັດງານຂອງຕົນທັງ
ເດັກນ້ອຍທັງຜູ້ໃຫ່ຍແລະທັງຜູ້ຍິງຜູ້ຊາຍ ມີປະໂຍດທັງນັ້ນໃຜມີໜ້າທີ່ອັນໄດມີງານອັນ
ໄດຖ້າທຳຕາມຫລັກນີ້ກໍ່ມີຄວາມສຳເລັດແທ້ໆແລະບອກວ່າແທ້ບໍ່ໄດ້ອາຈເປັນສິ່ງທີ່ແທ້
ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ປະຕິບັດໃນທາງທີ່ຖືກ ຄາວນີ້ກໍ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງວ່າ-
ພຸດທະສາສນານີ້-ປະຕິບັດຢູ່ໃສ-ປະຕິບັດຢ່າງໄດເພາະວ່າຄົນທີ່ສຶກສາພຣະພຸດທະສາສນາ
ຫຼືມາຕັ້ງເປັນພຸດທະສາສນາ ຫຼືເປັນກຸ່ມສຶກສາພຸດທະສາສນາ ບາງທີກໍ່ຍັງບໍ່ຊາບວ່າການປະ
ຕິບັດນັ້ນເລີ້ມຢູ່ໃສ ເພາະທີ່ເວົ້າເຖິງວິທີການທີ່ຈະປະຕິບັດໄດ້ນັ້ນກໍ່ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າເຣີມປະ
ຕິບັດຢູ່ໃສ ນອກຈາກມາປຸ່ນທຽບວ່າເວົ້າໄປຫາສະວິກໄຟເພື່ອຈະເປີດໃຫ້ຄວາມແຈ້ງ
ສວ່າງແລະເມື່ອມີຄວາມແຈ້ງສວ່າງແລ້ວກໍ່ເບິ່ງທາງໄດ້ແລະໄປເບິ່ງທາງທີ່ຈະທຳໃຫ້
ແຈ້ງສວ່າງດີຂຶ້ນ ແລະສະວິກໄຟນັ້ນຢູ່ບ່ອນໄດ ຄືສະວິກໄຟນັ້ນເຮົາເອົາແສງໄຟເທົ່າທີ່
ເຮົາມີນັ້ນໄປສາຍ ແລ້ວກໍ່ໄປເປີດສະວິກໄຟ ສ່ວນສະວິກໄຟນີ້ຄືອັນໄດ ເພາະທ່ານເວົ້າຢູ່
ສເມີວ່າພຣະພຸດທະສາສນານັ້ນເມື່ອໄດ້ປັນຍາກໍ່ມີຄວາມແສງສວ່າງ ເມື່ອປະຕິບັດທັມກໍ່ໄດ້
ປັນຍາໄດ້ແສງສວ່າງ ປັນຍານັ້ນເບິ່ງແລ້ວກໍ່ຈະເປັນສະວິກໄຟ-ແຕ່ຖ້າເບິ່ງໆ ໄປປັນຍານີ້
ເປັນປັນຍາອັນໄດ ປັນຍານີ້ກໍ່ເປັນປັນຍາໃນທັມນີ້ ປັນຍາໃນທັມບໍ່ໄດ້ສະວິກໄຟນັ້ນຈະພົບ
ຢ່າງໄດ ແຕ່ການທີ່ຈະບອກວ່າສະວິກໄຟຄືອັນໄດນັ້ນ -ກໍ່ຄືໃຈເຮົາໃຈຫຼືຈິດ-ຈິດຫຼືໃຈກໍ່ໄດ້
ແລ້ວບາງທີທ່ານກໍ່ເອີ້ນວ່າຈິດ ບາງທ່ານກໍ່ເອີ້ນວ່າໃຈ

ບາງທ່ານກໍ່ບອກວ່າຈິດຄືໃຈບາງທ່ານກໍ່ບອກວ່າຈິດບໍ່ແມ່ນໃຈຫຼືບາງທ່ານກໍ່ບອກວ່າຈິດ
ຄືເປັນອາການຂອງໃຈ-ອາການຂອງໃຈນີ້ແປລວ່າອັນໄດ-ແປລວ່າ-ໃຈເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາ
ມີທຸກຄົນ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ເຫັນເປັນສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ເຫັນ ແຕ່ວ່າໃຈນີ້ຈະເປັນຜູ້ບົງການ-
ການກະທຳຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຈຶ່ງຕ້ອງພະຍາຍາມເບິ່ງ ແຕ່ຖ້າໃຈນີ້ເຮົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ຖ້າເບິ່ງດວ້ຽຕາ ດວ້ຽຕາທີ່ແນມເບິ່ງພູມິປະເທດເບິ່ງໃຜຕໍ່ໃຜນັ້ນ ເບິ່ງຖືກເບິ່ງອາຄານ
ນັ້ນ ຕາມັນຈະບໍ່ເຫັນທ່ານກໍ່ເອີ້ນວ່າໃຈນັ້ນຄືຄວາມຮູ້ຕາໃຈນັ້ນກໍ່ຄືເປັນສິ່ງຈະໄຊ້ສະຫລັບ
ໄດ້ປັນຍາໄດ້ເຫັນແຈງສວ່າງປັນຍາ-ຄາວນີ້ເຮົາກໍ່ເຈີະແລ້ວວ່າສ່ວນນຶ່ງຂອງສະວິກໄຟ
ຫຼືສ່ວນນຶ່ງ ຂອງກົນໄກ ທີ່ຈະໃຫ້ສວ່າງຄືໃຈໃໝ່ ເມື່ອຢາກຮູ້ກໍ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຫລາຍ
ຢ່າງ ຕອັນແລກເຮົາຈະບໍ່ສົນໃຈເພາະວ່າ ເມື່ອເຮົາເບິ່ງໄປເຮົາກໍ່ເກີດຄວາມຝັ່ງຊັ້ນ
ເຮົາກໍ່ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກໂລບຮູ້ສຶກອາຈຳຍດວ້ຽຊ້າ ຈຶ່ງໃຫ້ມີສິ່ງປົດຄື ປົດໃນສິ່ງທີ່ທ່ານ
ເອີ້ນວ່າ-ໂມທະ-ຄືຄວາມໂງ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ຫຼືຮູ້ບໍ່ຈິງມັນປົດປັ່ງໃຈແລະປົດປັ່ງຄວາມຈິງ ສະ
ນັ້ນຈະຕ້ອງຫາທາງທີ່ຈະເປີດ ຖ້າເປີດເທິງນັ້ນ ເມື່ອເປີດເທິງນັ້ນກໍ່ຈະຕ້ອງພະຍາຍາມ
ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໃຈນີ້ສົບ ອັນນີ້ກໍ່ມາເຖິງເອີ້ນວ່າ-ສະມະຄະ-ຫຼື ສະມາທິຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້
ໝັ້ນຄວາມເທົ່າທີ່ວ່າ ບາງຄົນກໍ່ບອກວ່າການນຶ່ງສມາທິນີ້ຣະວັງດີ ອາຈເປັນບັກກໍ່ໄດ້ອາຈ
ແຢ່ລຳບາກບໍ່ມີທາງທີ່ຈະທຳໝັ້ນຄວາ ແຕ່ວ່າ-ສມາທິນີ້ ກໍ່ຕ້ອງເຕັມຢ່າງເບົາໆກອ່ນ ຄື
ວ່າຈະຕ້ອງມີຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ຈິດໃຈນີ້ບໍ່ໄປເກາະກຽວກັບອັນໄດກໍ່ຕາມໝາຍຄວາມວ່າຈະ
ຕ້ອງເຕັມຕົ້ນດວ້ຽການປັດກວາດສິ່ງທີ່ເປັນມາມຫຼືຈະເປັນສິ່ງທີ່ຄຸມບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົບໄດ້ ບໍ່
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມນຶ່ງແຜ່ໄດ້ ການທີ່ຈະໃຫ້ເກີດຄວາມສົບຄືສມາທິນີ້ ຈຶ່ງຕ້ອງພະຍາ
ຍາມເບິ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າອັນໄດມາປົດປັ່ງ ເມື່ອຖອນສິ່ງທີ່ປົດປັ່ງນັ້ນທັນໄດກໍ່ໄດ້ສມາທິໂດຍ
ຫລາຍ ເຮົາຈະເຮັດອັນໄດເຮົາກໍ່ຄິດເຖິງອັນໄດສາອະພັດບໍ່ແຜ່ຄື ໝາຍຄວາມວ່າ ເຮົາ
ໄປຄິດເຮື້ອງອື່ນຢ່າງສົມມຸດ ເຮົາຈະເດີນໄປໃສ ຖ້າສົມມຸດວ່າເຮົາລຸກຂຶ້ນຢືນ ແລ້ວກໍ່
ຍ່າງອອກຈາກຫອ້ງເຂດນີ້ ເຮົາບໍ່ເຫັນປະຕູເຮົາບໍ່ເຫັນອັນໄດ ເຮົາຈະຕ້ອງຖອນສິ່ງທີ່
ຢູ່ຂ້າງໜ້າຕາເຮົາກອ່ນ ແລ້ວຫັນໄປໃນທາງທີ່ຈະເປັນສິ່ງທີ່ເໝາະສົມ ໃນການກະທຳ
ຄືປະຕູສົມມຸດວ່າເຮົາເບິ່ງຝາຜນັ້ງຫຼືເບິ່ງຜັດແຜກ້ງຫຼືເບິ່ງແຜດານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນມັນມີ
ປົດປັ່ງມັນບໍ່ເຫັນປະຕູ ເຮົາກໍ່ຈະຕ້ອງເອົາຈິດໃຈຂອງເຮົາເອົາອອກໄປຈາກຝາຜນັ້ງຫຼື
ອອກຈາກແຜດານຫຼືອອກຈາກຜັດກ້ງເອົາໄປທີ່ປະຕູ ໝາຍຄວາມວ່າຂັ້ນແລກເຮົາຕ້ອງ
ການປະຕູ ເຮົາກໍ່ຖິ້ມຝາຜນັ້ງຫຼືແຜດານຫຼືຜັດກ້ງທີ່ເຮົາກຳລັງເບິ່ງ ໝາຍຄວາມວ່າສິ່ງ
ທີ່ກົດຂວາງບໍ່ໃຫ້ສາມາດແນມ ທີ່ຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ-ຖ້າເຮົາບອກວ່າເຮົາ

ເບິ່ງຝາຜນັງເບິ່ງແຜນການເບິ່ງຜັກັງແລ້ວ ເຮົາກໍ່ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະເບິ່ງປະຕູໄດ້ ແຕ່ວ່າຖ້າ
ເຮົາຕັດສິນໃຈປັບວ່າ ຕອນນີ້ບໍ່ໄ້ຊ້ພາຣະຂອງເຮົາທີ່ຈະເບິ່ງແຜນການເບິ່ງຝາຜນັງຫຼືເບິ່ງ
ອັນໄດ ເປັນພາຣະໄປຫາປະຕູ ເຮົາກໍ່ຈະຖອນອອກມາຈາກສິ່ງທີ່ເຮົາກໍາລັງທຳຢູ່ ສ່ວນ
ຫລາຍເຮົາກໍ່ມີຄວາມມັກອັນໄດ ກໍ່ເອີ້ນວ່າ-ກຸ່ມຣາຄະ-ມີ-ໂທສະ-ຄິພະຍາບາດຫຼືບາງ
ທີກໍ່ບໍ່ໄຊ ໂທສະ ຫຼືຣາຄະອັນໄດມີຄວາມຝຸ່ງຊຸ້ນແກວງກວາຍໄປບ່ອນທີ່ບ່ອນນີ້ ຄືອັນ
ນີ້ກໍ່ບໍ່ເອົາອັນນັ້ນກໍ່ບໍ່ເອົາ ມັນບໍ່ມີທາງທີ່ຈະມີຄວາມສົງໄສຫຼືບາງທີເຮົາກໍ່ພະຍາຍາມຄວາມ
ສົງໄສເຮົາບໍ່ມີຄວາມພຽນພໍ ເຮົາມັນງວັງເຮົາມັນຫວາບາງທີເຮົາກໍ່ເກີດມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່
ສາມາດມັນຍໍຫຍ່ອນ ບາງທີກໍ່ບໍ່ເຊື່ອວ່າມີປະຕູອີກຊໍ້າເຮົາຕອ້ງປັດກວາດຄວາມລັງເລສິງ
ໃສອັນໄດຕ່າງໆ ເລົ່ານີ້ສິ່ງທີ່ບໍ່ດີສິ່ງທີ່ທຳໃຫ້ຝຸ່ງຊຸ້ນທຳໃຫ້ເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະທຳໃຈໃຫ້
ນີ້ໆ ເພາະວ່າມີສິ່ງທີ່ມາປົດປັ້ງດັ່ງນີ້ ແຕ່ຖ້າເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເບິ່ງວ່າບໍ່ມີສິ່ງທີ່ປົດ
ແລະກໍ່ບອກວ່າເອົາຕອນນີ້ມັນບໍ່ໄ້ຊ້ເຮືອງບໍ່ໄ້ຊ້ເວລາ ທີ່ຈະເອົາສິ່ງມາປົດປັ້ງໃຫ້ຖອນປົດ
ປັ້ງເລົ່ານີ້ ເຮົາກໍ່ໄດ້ສະມາທິໄດ້ທັນທີເລີຍ ອັນນີ້ໄດ້ເອີ້ນວ່າສະມາທິ

(ຈຸດເດັ່ນຕົ້ນຂອງການປະຕິບັດທັມຢູ່ທີ່ສ່ວນສະມາທິ ສິ່ງເຮົາມີທຸກຄົນ)

ສ່ວນສະມາທິນັ້ນເຮົາອາໄດ້ເປັນເວລາພຽງເຄິ່ງວິນາທີ ມັນກໍ່ເປັນສະມາທິແລ້ວ ແຕ່
ເປັນສະມາທິອ່ອນຫລາຍແຕ່ເປັນສະມາທິຂໍ້ສຳຄັນທີ່ຈະຕອ້ງໄດ້-ອັນນີ້ໃຫ້ວ່າສະມາທິ
ຄືອັນໄດ ໂດຍສ່ວນຫລາຍຄົນເຮົາເມື່ອຍັງເປັນເດັກເປັນນັກຮຽນທ່ານກໍ່ສອນຄື ໝາຍ
ຄວາມວ່າ ຄຣູບາອາຈານຫຼື ພໍ່ແມ່ກໍ່ສອນໃຫ້ຕັ້ງຈິດຕັ້ງໃຈຮຽນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າທຳສະ
ມາທິນັ້ນເອງ ແລ້ວເຮົາກໍ່ຮຽນວ່າຖ້າເຮົາຕັ້ງໃຈໃນສິ່ງທີ່ນັ້ນໆ ໃຫ້ດີ ມັນກໍ່ເຮັດໄດ້ເອີ້ນ
ວ່າມີສະມາທິ ເພາະວ່າຈິດເຮົາໄປເພິ່ງຢູ່ອັນດຽວ ແຕ່ຄົນເຮົາຖ້າບໍ່ມີສະມາທິເສັຽເລີຍ
ໝາຍຄວາມວ່າເປັນຄົນຝຸ່ງຊຸ້ນແທ້ໆ ແລະເປັນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮືອງຈະຮຽນອັນໄດບໍ່ໄດ້
ຈະເວົ້າກໍ່ບໍ່ໄດ້ບໍ່ມີທາງອັນໄດເລີຍຄືວ່າຂັ້ນຊື່ວ່າເປັນຄົນບໍ່ມີສະມາທິບໍ່ໄ້ຊ້ວ່າຄົນເຮົາ-
ເຮົາເສັຽໃຈເຫຼືອເກີນວ່າເຮົາມັນຂາດສະມາທິ ຖ້າຄິດວ່າເຮົາຂາດສະມາທິເທົ່າກັບວ່າ
ເຮົາບໍ່ມີສະມາທິຢູ່ແລ້ວ ເພາະຮູ້ວ່າມີຄຳວ່າສະມາທິເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ແລ້ວຖ້າບໍ່ມີສະມາ
ທິໃນໂຕເລີຍ ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຄວາມດີເລີຍໃນໂຕ ກໍ່ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຄິດຈະມີຄວາມ
ວ່າສະມາທິ)ສະນັ້ນ ຈຸດເດັ່ນຕົ້ນຂອງການປະຕິບັດທັມຢູ່ທີ່ໂຕສະມາທິນີ້ ຊຶ່ງເຮົາມີທຸກ
ຄົນມີແຕ່ວ່າໃຫ້ເຫັນວ່າ ນີ້ເປັນຈຸດເດັ່ນຕົ້ນຂອງການປະຕິບັດທັມ ຄືຈາກສະມາທິເຮົາ
ມີທັມມະດາໆ ທີ່ເມື່ອເຮົາຍັງເປັນເດັກໆ ຄຣູບາອາຈານແລະພໍ່ແມ່ໄດ້ສັ່ງສອນບອກວ່າ
ຕອ້ງຕັ້ງໃຈຮຳຮຽນ ແຕ່ອັນນີ້ກໍ່ເປັນຈຸດເດັ່ນຕົ້ນຂອງສະມາທິເພາະເຫດວ່າ

ການທີ່ຈະປັດກວາດສິ່ງທີ່ປົດກັນສະມາທິ ທ່ານເອີ້ນວ່າ-ນິວອນ-ການປົດກັນນີ້ເຮົາຈະ
ເອົາອອກ ມັນຕ້ອງມີສະມາທິ-ເພື່ອໃຫ້ມີສະມາທິອັນນີ້ພວກເຮົາທີ່ຢາກຈະສຶກສາສະມາ
ທິແລະສຶກສາການປະຕິບັດທັມຕິດຢູ່ທີ່ນີ້ ເພາະເຮົາໄປຫາອາຈານທ່ານບອກວ່າ ຕ້ອງ
ທຳສະມາທິນິວອນ-5-ຢ່າງນັ້ນໆ ມີສິ່ງທີ່ປົດກັນ ການຈະທຳໃຫ້ປົດກັນນັ້ນອອກ ຈະ
ຕ້ອງຕັ້ງໃຈ ຕ້ອງມີສະມາທິເພື່ອຈະເອົາເຄື່ອງປົດກັນນັ້ນອອກ ເຮົາກໍ່ຈິງໂດຍ ສ່ວນ
ຫລາຍບໍ່ມີທີ່ໃດທີ່ຈະສອນໃຫ້ທຳສະມາທິໂດຍໄດ້ບອກວ່າໃຫ້ເອົາ ເຄື່ອງປົດກັນນີ້ອອກ
ບອກວ່າຕ້ອງຮະຽບນິວອນທັງຊັ້ນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ການຮະຽບນິວອນຕ້ອງໄຊ້ອັນໃດ
ກໍ່ຕ້ອງໄຊ້ສະມາທິ ຈະເຮັດຈັ່ງໃດໄກ່ຈະມາກອ່ນໄຂ່ ຫຼືໄຂ່ຈະມາກອ່ນໄກ່-ຄວາມຈິງ
ໄຊ້ສະມາທິຮະຽບນິວອນແທ້ໆ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເວົ້າຜິດແຕ່ວ່າເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາ
ຕ້ອງການສະມາທິແລ້ວເຮົາຕ້ອງໄຊ້ສະມາທິ ເພື່ອຮະຽບນິວອນຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ປົດກັນສະ
ມາທິເປັນສິ່ງທີ່ທຳບໍ່ໄດ້-ແຕ່ວ່າຖ້າເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າ ສະມາທິເຮົາມີຢູ່ທຸກຄົນເພາະສະນັ້ນ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາເປັນມະນຸດຖ້າເຮົາບໍ່ມີສະມາທິຫຼືທິນເດີມ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາເປັນມະນຸດ
ແລະບໍ່ໄດ້ເກີດມາເປັນມະນຸດທີ່ມີຄວາມສາດຫລາຍຫຼືອ້ຍກໍ່ແລ້ວແຕ່ ແຕ່ວ່າ ມີຄວາມ
ສາດມີຄວາມດີມີວ່າສາທຸກຄົນມີຫລາຍຫຼືອ້ຍເທົ່ານັ້ນເອງ ມີດີຫຼືຊົ່ວເທົ່ານັ້ນເອງແຕ່
ເມື່ອເກີດມາເປັນມະນຸດກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດຫລາຍແລ້ວເຮົາເກີດມາເປັນມະນຸດເຮົາທຳ
ສະມາທິໄດ້ເພາະເຫດວ່າເຮົາໄດ້ທຳມາແລ້ວເຮົາທຳມາຈົນເຖິງເກີດມາເປັນມະນຸດເມື່ອ
ເກີດມາເປັນມະນຸດກໍ່ມີຄວາມດີຢູ່ໃນ ໂຕ ຄວາມຊົ່ວກໍ່ມີແລ້ວກໍ່ສ່ວນຫລາຍໄຜໆກໍ່ວ່າມະ
ນຸດມີກິດເດມີຄວາມຊົ່ວເລວຊາມຕ່າງໆ ຕ້ອງຄົ້ນເກົາ ເຮົາກໍ່ຫົວຫົດເລີຍ ແຕ່ວ່າຄວາມ
ຈິງບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຄືຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ຄົບຖ້ວນບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ-ຄວາມຈິງເຮົາມີຄວາມ
ເລວຊາມຊົ່ວໃນ ໂຕທຸກຄົນຫລາຍຫຼືອ້ຍຜູ້ຫລາຍກໍ່ຫລາຍ ແລະເຮົາກໍ່ມີຄວາມດີທຸກຄົນ
ຫລາຍຫຼືອ້ຍ ແຕ່ບໍ່ຫລາຍກໍ່ອ້ຍ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຖ້າມີອ້ຍໆ ນີ້ມັນເປັນທິນເດີມທັງນັ້ນບໍ່
ໄຊ້ວ່າເຮົາບໍ່ມີ-ທຸກຄົນສາມາດທີ່ຈະປະຕິບັດງານຂອງທັມມະນີໄດ້ທຸກໆ ຄົນ ບໍ່ເວັ້ນຈັກ
ຄົນ-ແຕ່ຈະຕ້ອງຫາຫຼືຂຸດຄວາມດີທີ່ເຮົາມີເປັນທິນເດີມນັ້ນທຳໃຫ້ເກີດຄວາມດີເພີ່ມຂຶ້ນ
ສະນັ້ນກໍ່ໄຊ້ສະມາທິທີ່ມີຢູ່ເດີມອາຈາສະມາທິເສັ້ນກໍ່ໄດ້ ແຕ່ວ່າເປັນສະມາທິ-ສະມາທິມາ
ກະຕຸ້ນທຳໃຫ້ເກີດສະມາທິດີຂຶ້ນສະນັ້ນສະມາທິດີຂຶ້ນນັ້ນກໍ່ມີໄດ້ທຸກຄົນ-ທຸກຄົນກໍ່ອາໃສ
ຄວາມພຽນເພາະຄວາມອົດທົນທີ່ອາຈາສະມາທິນີ້-ກໍ່ປຽບທຽບໄດ້ຄືໄຟສາຍນອ້ໆ
ຫຼືໄມ້ອົດໄຟນັ້ນກໍ່ສາມາດທີ່ຈະໄຊ້ ອັນນີ້ສຳຫລັບໄປ ທຳໃຫ້ສະມາທິ
ໃຫຼ່ຊັ້ນດີຂຶ້ນອັນນີ້ກໍ່ເປັນການປະຕິບັດທັມມະ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສະມາທິ

ເຮົາທຳສະມາທິໃຫ້ນີ້ແລະຈິດໃຈໃຫ້ນີ້ກໍ່ຈະມາ

ເຫັນໃຈຂອງເຮົາແລະຈະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ລຶກລັບ

ສະມາທິນີ້ຖ້າເຮົາເອົາມາໃຊ້ກໍ່ຄືສັງສະມາທິໃຫ້ດີຂຶ້ນນອ້ຽງນີ້ແລ້ວເອົາມາໃຊ້ບໍ່ຕ້ອງທຳ
ສະມາທິໃຫ້ໝັກແໝ້ນຫລາຍ ແຕ່ວ່າເປັນສະມາທິຄວບຄຸມໄດ້ເຮົາຈະມາເຫັນໃຈ ເຮົາຕ້ອງ
ທຳສະມາທິໃຫ້ນີ້ຈິດໃຈໃຫ້ນີ້ກໍ່ຈະມາເຫັນໃຈຂອງເຮົາເອງ ໃຈຈະບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ລຶກລັບແລະ
ໃຈຈະເປັນສິ່ງເປີດເຜີຍ ຄືເຮົາເປີດເຜີຍຕົວເຮົາເອງ-ຖ້າຢ້ານວ່າຄົນອື່ນຈະມາເຫັນໃຈເຮົາ
ແລະຈະມາດອກລວງເຮົາ ເຂົາມາໃນໃຈເຮົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ ເຮົາດອກລວງເຂົາໃນໃຈຂອງເຮົາ
ເອງ ເບິ່ງໃຈນີ້ກໍ່ຈະເຫັນໄດ້ຕໍ່ເມື່ອໃຈນັ້ນໄດ້ຮັບທີ່ເອີ້ນວ່າ-ອາຣົມ-ຄືສິ່ງທີ່ເຮົາເຫັນໄດ້ດວ້ຽຕາ
ໄດ້ຟັງດວ້ຽຫຼືເປັນຕົ້ນເວລາເຂົາມາແລ້ວເຮົາຈະເຫັນວ່າໃຈນີ້ ອັນນີ້ເວົ້າຢ່າງລັບໃຈນີ້ຈະມີ
ຄວາມຮູ້ສຶກອັນໄດ ຄືຕົວໃຈນີ້ເປັນຮູບຮ່າງຢ່າງໄດ ໃຈນີ້ຈະມີໃຈຫຼືບໍ່ມັກໃຈອັນນີ້ໃຊ້ສະມາທິ
ທີ່ທຳໃຫ້ໃຈນີ້ຢຸດກອ່ນ ແລ້ວກໍ່ເມື່ອມີອາຣົມຊຶ່ງອາຣົມເຂົ້າມາທຸກເມື່ອຕອດເວລາ ອາຣົມ
ເຂົ້າມາເຮົາຕ້ອງກັ້ນອາຣົມນັ້ນໄວ້ ເທົ່າທີ່ມີຄວາມສາມາດດວ້ຽກາມຣະງັບ ນິວອນ ໃຈນັ້ນ
ຈະພອ້ມຖ້າປຽບທຽບໄດ້ຈະເຫັນແລະຈະເຫັນໃຈແຕ່ອະຄົນນັ້ນຖ້າຄິດແທ້ໆ ເບິ່ງວ່າໃຈ
ນີ້ເປັນນ້ຳນຶ່ງ ສົມມຸດວ່າເຮົາເອົານ້ຳມາໃສ່ບໍ່ຕ້ອງໃສ່ຫລາຍຖ້າເອົານ້ຳໃສ່ຊາມອ່າງກໍ່ໄດ້
ເອົາກັບບ້ານໜ່ວງນຶ່ງແລ້ວນ້ຳນັ້ນຈະຢຸດເອົາປົງໄວ້ໃຫ້ຢຸດຈັກນອ່ຽ ອັນນີ້ປຽບທຽບກັບໃຈ
ໃຈຫຼືນ້ຳຢຸດນັ້ນແລ້ວເຮົາກໍ່ໄປຫາອັນໄດອັນນຶ່ງ ຈະເປັນກອ່ນກວດຫຼືຈະເປັນອັນໄດກໍ່ຕາມ
ໃຫ້ໂຍນລົງໄປໃສ່ນ້ຳນັ້ນນ້ຳຊິເປັນຢ່າງໄດ ແຕ່ນ້ຳນັ້ນຈະເຜືອນຖ້າເຮົາເຫັນນ້ຳເຜືອນ ເຮົາ
ຈະເຮັດຢ່າງໄດ ເຮົາກໍ່ເຫັນຖ້າເຮົາໂຍນຂອງເລັກໆນອ້ຽງລົງໄປ ນ້ຳຕ້ອງເຜືອນເໝືອນ
ເປັນຄືນອ້ຽງເຮັດແລ້ວຖ້າເຮົາສັ່ນ ມັນຈະເຜືອນໄປອີກບໍ່ຖ້າເຮົາເອົານ້ຳໃສ່ເຕັມອ່າງນັ້ນ
ອາຈທຳໃຫ້ນ້ຳດົ້ນອອກມາຫຼືຖ້າໂຍນອັນໄດທີ່ມັນໃຫ້ຮູ ຖ້າເຮົາໂຍນລົງໄປນ້ຳນັ້ນນ້ຳຕ້ອງ
ຟັງອອກມາແລ້ວທຳໃຫ້ໂຕະຫຼືອັນໄດທີ່ເຮົາປົງໄວ້ມັນຕ້ອງປຽກເປີດ ຖ້າເຮົາຢຸດນ້ຳກໍ່ອາຈ
ຕ້ອງຢຸດອັນນີ້ແຫລະໃຈເຮົາ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າໃຈຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບການກະທົບຢ່າງ
ໄດກໍ່ຕາມແລະດວ້ຽອາຣົມໄດກໍ່ຕາມໃຈນັ້ນຈະສະເໜີອນຄືໃຈ ຈະເໝືອນນ້ຳໃຈນັ້ນຈະຄິດ
ໃຈນັ້ນຈະທຳໃຫ້ມີຄວາມເຄື່ອນໄຫວ ເຮົາກໍ່ເຫັນໄດ້ຖ້າໃຈນັ້ນຖືກຢ່າງແຮງກໍ່ອາຈອຸກອາຈ
ອອກມາທາງບໍ່ດີ ໝາຍຄວາມວ່າສົມມຸດວ່າເຮົາຢູ່ຊຶ່ງ ໃຜເຂົ້າມາຕີຫົວເຮົາຫຼືເຕະເຮົາ
ເຮົາກໍ່ຮຳຮູແລ້ວໂຕ້ຕອບກັນໄປເລີຍອັນນີ້ແຫລະໃຈມັນອຸກອອກມາເຮົາກໍ່ເບິ່ງ ໃນການເບິ່ງ
ໃຈນີ້ກໍ່ເປັນການເບິ່ງປະຕິກິຣິຍາຂອງໃຈ ຄວາມນີ້ກໍ່ໄດ້ເຖິງແລ້ວໃຈທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ
ທີ່ດິນນີ້ແລະໃຈນີ້ທຳໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສຸກທຳໃຫ້ມີຄວາມທຸກ

ແມ່ນໃຈນີ້ເອງ ເມື່ອມີຄວາມສຸກບາງທີ່ກໍ່ດີໂລດແລະດີໃຈຫລາຍອາດທຳໃຫ້ເສັຽກໍ່ໄດ້
ຖ້າກະ ໂດດ-ໂດດເຕັ້ນລົງມັນຕອ້ງຂ້າງໄດ້ເປັນສິ່ງຫມໍ້ມະດາ ຄືໝາຍຄວາມວ່າ
ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກກໍ່ທຳໃຫ້ມີຄວາມທຸກຕໍ່ໄປໄດ້

ການສຶກສາພຸດທະສາສນາຄືການສຶກສາອະນິຍະສັຈ

ພຸດທະສາສນາຄືສາສນາອັນໄດ-ພຸດທະສາສນາກໍ່ສຶກສາຄວາມທຸກນີ້ເອງ ຄວາມທຸກເປັນສິ່ງທີ່
ຄົນບໍ່ມັກຈຶ່ງຕອ້ງກາຍພື້ນທຸກ ພື້ນທຸກສຳລັບຕົວເອງແຕ່ຣະຄົນໆ ແຕ່ວ່າກາຍໃຫ້ພື້ນ
ທຸກນີ້ຍາກຫລາຍເພາະວ່າມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ເປັນທຸກ ມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າເປັນສຸກຢາກໄດ້
ຢາກມີຄວາມສຸກແລ້ວກໍ່ແມ່ນໃຜມາທຳໃຫ້ເຮົາເປັນທຸກຫຼືແມ່ນແຕ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຫາກ
ນອ້ຽວລົງໄປກໍ່ທຳໃຫ້ເຮົາຮູ້ທຳໃຫ້ເຮົາບໍ່ພໍໃຈ ແລ້ວກໍ່ເດືອດອັນຂຶ້ນມາ ແລ້ວກໍ່ບໍ່ມີ
ຄວາມສຸກແລ້ວກໍ່ມີແຕ່ຄວາມທຸກ-ສະນັ້ນການສຶກສາພຸດທະສາສນາກໍ່ຄືການສຶກສາ
ວ່າທຸກນີ້ມາຈາກໃສເປັນຫຍັງເຮົາບໍ່ມັກຄວາມທຸກ ເຮົາເປັນທຸກໃນທຸກເຮົາກໍ່ຈະຕອ້ງເບິ່ງ
ທຸກນີ້ເປັນອັນໄດ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນອັນໄດ ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈະຕອ້ງເຫັນວ່າທຸກນີ້ມີເຫດຜົນ
ແລະມີຕົ້ນເຫດເມື່ອມີຕົ້ນເຫດແລ້ວ ກໍ່ຕອ້ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາຮະງັບທຸກໄດ້ບອນໄດບອກວ່າມີ
ທຸກຕອ້ງບັນເທົາທຸກຄວາມຈິງທຸກນັ້ນບັນເທົາບໍ່ໄດ້ ຕອ້ງປອ່ຽໃຫ້ໄປຕາມເຮື້ອງຂອງມັນ
ແລ້ວກໍ່ເປີດແລ້ວມັນກໍ່ຫາໄປ ເພາະວ່າມີທຸກ ມັນກໍ່ບໍ່ມີແລະມັນກໍ່ເປີດໄປໄດ້ ຖ້າສຸກມີ
ສຸກກໍ່ເປີດໄປໄດ້-ເຫດນີ້ການທີ່ພຸດທະສາສນາ ຫຼືພຸດທະເຈົ້າໃຫ້ເຮົາສຶກສາ ກໍ່ຄື ສຶກ
ສາໃຫ້ເຫັນວ່າທຸກນັ້ນມັນມາຈາກໃສ-ໃຫ້ຮູ້ວ່າທຸກນັ້ນມັນເປັນຢ່າງໄດແລ້ວທຸກນັ້ນມາ
ຈາກໃສ-ຈະເຫັນວ່າທຸກກໍ່ຕອ້ງມີການບໍ່ທຸກກໍ່ໄດ້ ເມື່ອມີການບໍ່ທຸກກໍ່ມີການເປີດທຸກໄດ້ມີ
ການເປີດທຸກໄດ້ແລ້ວ-ກໍ່ເຫັນໄດ້ວ່າມີທາງຈະເປີດທຸກ ອັນນີ້ທ່ານກໍ່ເອີ້ນວ່າ-ອະນິຍະສັຈ
ສະນັ້ນການສຶກສາພຸດທະສາສນາ ກໍ່ຄື ການສຶກສາອະນິຍະສັຈນັ້ນເອງ ແຕ່ກ່ອນທີ່ຈະສຶກສາ
ອະນິຍະສັຈ ຫຼືໄດ້ຊາບອະນິຍະສັຈກໍ່ຍອມຕອ້ງເບິ່ງກິນໄກຂອງການສຶກສາ ພຸດທະສາສນາ
ເຂົ້າໃຈວ່າຈະຕອ້ງເລີ້ມຈາກທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຄືຈຸດເລີ້ມຕົ້ນໃຫ້ເບິ່ງໃຈດັບຮູ້ເຄື່ອງມື
ທີ່ມີ ຄື-ສະມາທິ-ແລ້ວກໍ່ໃນການນີ້ໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນກໍ່ຕອ້ງມີຄວາມພໍໃຈ ໃນການທີ່ຈະປະຕິບັດ
ຄື ຊອມໃຈມັກໃຈມີສັນຫະແລ້ວກໍ່ຄວາມພຽນໃນການທຳ ໃຫ້ມີຄວາມຈິດຈໍ່ໃນການທຳໃຫ້ມີ
ຄວາມສຳດວຈໃນການທຳ ຄືໄດ້ສຶກສາອະນິຍະສັຈແລະເຂົ້າໃຈໃນອະນິຍະສັຈ-

ການສຶກສາພຸດທະສາສນາ ຕອ້ງທຳດວ້ຽຄວາມສຸກອິຕ

ການສຶກສາພຸດທະສາສນານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຍາກ ຖ້າຈິດໃຈຈິດຈໍ່ ຖ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈຈິງ
ແລະມີຄວາມ ຊຶ່ງເອີ້ນກັນທຸກຄົນວ່າ-ຄວາມສຸກອິຕ

ທີ່ວ່າບໍ່ໄຊ້ວ່າຈະບອກວ່າຈະເຜີຍແຜ່ພຣະພຸດທະສາສນາ-ໃຫ້ຝັງຄໍາສອນພຣະພຸດທະສາສນາ
ແລະສິ່ງເສີມພຣະພຸດທະສາສນາ ຂໍໃຫ້ໄດ້ໄປປະຕິບັດແຕ່ລະຄົນ-ໃນຈິດໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນ
ແລະໃນທຸກຄົນຈະເປັນສາສນາໄດກໍ່ຕາມໃນປະເທດເຮົາ ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຂອງຕົນ
ສະນັ້ນຖ້າທຸກຄົນໄດ້ປະຕິບັດປະໂຫຍດຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ ບໍ່ໄຊ້ບຽງບາຍໄປໃນທາງ
ທຸກຮິດໃຫ້ທໍາຈິງໆແທ້ໆ ໃນປະໂຫຍດຂອງຕົນຂອງທັມຂອງຕົນທີ່ຂອງໂລກຂອງຕົນ ເປັນ
ອັນວ່າໄດ້ປະໂຫຍດແລ້ວສໍາຫລັບທຸກຄົນໃນໂລກ ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ອື່ນທັງເບີດ ເພາະວ່າ
ເຮົາແຜ່ຄວາມດີແຜ່ຮັສໝີເຊັ່ນດຽວກັບເຮົາວ່າ ພຣະພຸດເຈົ້າຊົງຕັ້ງສູ້ ທ່ານຕັ້ງສູ້ແລ້ວ
ກໍ່ແຜ່ຮັສໝີອອກມາ ເຮົາໄດ້ຮັບທັງນັ້ນ ແມ່ນຈະເປັນຄົນທີ່ບໍ່ໄຊ້ພຸດທະສາສນາ ກໍ່ໄດ້ຮັບ
ປະໂຫຍດຂອງການຕັ້ງສູ້ຂອງພຣະພຸດເຈົ້າ

ຫົມມະໂອວາທ

ຈິດເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ສັມມາທິຖິ ຄື ຄວາມເຫັນຊອບຄືຕົວປັນຍາ ມັນເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ປັນຍາເກີດ
ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນແລະສັມມາທິຖິຕົວດຽວເກນຂຶ້ນມາ ນັ້ນເປັນອາການຂອງມັນ ປັນຍາສັມມາ
ທິຖິ ເກີດຂຶ້ນມາມັນເປັນມັກຄະ-8-ສົມບູນເລີຍເບື້ອງຕົ້ນເຮົາຍັງຝຸ່ນຊ່ານຢູ່ກໍ່ຕອ້ງມາແກ້
ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈສົງບຣະຈັບດວ້ຽວບາຍນີ້ ຄວາມຝຸ່ງຂນະປະຕິບັດເພາະເຮົາໄປຍຶດໝັ້ນ
ເຮົາຍັງຍຶດເທົ່າໄດມັນກໍ່ຍິ່ງຝຸ່ງຊ່ານ ດັ່ງນັ້ນທ່ານເອີ້ນວ່າ ສະມຸທັຍ ຍັງໄປເບີດທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງ ບໍ່ປັນຫາສັມມາທິຖິເກີດຂຶ້ນ ສະມຸທັຍກໍ່ຫາຮູ ມີໂຮທກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ການທີ່ເຮົາມາເຫັນ
ວ່າ ນີ້ເປັນສັມມາທິຖິຄື ຕົວມັກຄະທັງ-8-ມາຮວ່ມກັນຢູ່ ນະທີ່ດຽວກັນນີ້ເມື່ອຈິດລວມກັນ
ໃນສະມາທິແຜ່ແຜ່ເຕັມທີ່ແລ້ວ ສັມມາທິຖິຄວາມເຫັນຊອບກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ນະ ສັມມາທິຖິນັ້ນ
ເອງ ຄື ເຫັນທຸກເຫັນ ສະມຸທັຍ ສວ່ນຈະລະໄດ້ຫລາຽນອັຍຂນາດໄດກໍ່ແລ້ວແຕ່ກໍາລັງ
ຂອງປັນຍາ ສັມມາທິຖິ ຂອງຕົນ ເມື່ອລະໄດ້ແລ້ວມີໂຮທ ຄວາມດັບເຢັນສນິທຂນາດໄດ
ກໍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນສະເພາະຕົນໃນທີ່ນັ້ນ ຫົມມະເປັນທາງແກ້ທຸກເມື່ອຈະແກ້ກໍ່ຕອ້ງສອບທຸກ
ກອ່ນ ໃຫ້ເຫັນທຸກກອ່ນ ເໝືອນກັບເຮົາທໍາງານອັນໄດ ເຮົາຕອ້ງເຫັນງານກອ່ນຈິ່ງຈະທໍາ
ໄດ້ ທຸກອັນນຶ່ງທີ່ເປັນງານຂອງພວກເຮົາຄວນທໍາ ຖ້າບໍ່ທໍາເຮົາບໍ່ພື້ນ ສະນັ້ນພຣະພຸດເຈົ້າ
ຊົງສອນພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ທຸກ ເຮົາໄດ້ຊື່ວ່າຜູ້ນັບຖືພຣະພຸດທະສາສນາປະຈໍາໃຈ ຕອ້ງໃຫ້ເຂົ້າ
ໃຈຫລັກທັມຈິງໆແທ້ໆຈິ່ງຈະຖືກຕອ້ງ ການເປີດຈິດໃຈໃຫ້ກວ້າງສວ່າງສວັຍນັ້ນ ເປັນ
ມີໃສຂອງຊາວພຸດ ໂດຍຕົງເຮົາເຊື່ອຄໍາສອນຂອງພຣະພຸດເຈົ້າ ທານສິນພາວະນາ ຫຼື
ການທໍາດີໄດ້ດີການທໍາຊົ່ວໄດ້ຊົ່ວແທ້ໆ ກໍ່ຄວນທີ່ຈະຮີບຂົນຂວາຍຫາທາງສ້າງຄວາມດີ
ເສັຽ ຈະໄດ້ມີກໍາລັງໃຈຂອງຈິດໃຈຕົນຕໍ່ໄປ

ຄົນເຮົາໃນໂລກນີ້ເກີດມາແລ້ວຍ່ອມມີຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວປະປົນກັນໄປ ອັນໃດເຮົາ
ຈະພົບກັບຄວາມດີພຽງຢ່າງດຽວ ອັນໃດໆ ກໍ່ບໍ່ສູງກວ່າຄວາມດີ ຄວາມດີນັ້ນຜູ້ໃດ
ສ້າງຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີຄວາມສຸກເປັນອົກເປັນໃຈ ການໃຫ້ອະໄພນີ້ກໍ່ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ປັດຈຸບັນ
ໂລກເຮົາຕອ້ງການຄົນດີໂລກຕອ້ງການໃຫ້ອະໄພ ເພາະສະນັ້ນເປັນທາງແຕ່ງຄວາມສັນ
ຕິສຸຂ ຕອ້ງໃຫ້ອະໄພແລະທໍາໃຫ້ໃຈກວ້າງຂວາງ ຈິ່ງຈະໄດ້ຊົ່ວຄ່າເຊື່ອຜັງຄໍາສອນຂອງພຣະ
ສັມມາສັມພຸທເຈົ້າແທ້ຈິງ ທັມຂອງອົງສົມເຣັຈພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້ານີ້ ເປັນຂອງເປັນ
ເປັນຂອງບໍລິສຸດບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາ ຈະບໍ່ປະຕິເສດທັມມະຂອງພຣະພຸທເຈົ້າເພາະທັມມະ
ຖ້າຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີຄວາມສຸກຄວາມຈະເລີນ ທັມມະຊາດຂອງທັມມະ
ນັ້ນຜູ້ປະຕິບັດບໍາເພັນເທົ່ານັ້ນຈິ່ງຈະຮູ້ໄດ້ ຄຣຸບາອາຈານຫລາຮູ້ອົງທ່ານບໍ່ເຄີຍລົດລະໃນ
ການປະຕິບັດທັມ ເພາະການປະຕິບັດທັມ ທີ່ເຮົາກະທໍາຢູ່ເຮື້ອຍໆ ເປັນນິດໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ
ຜົນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກຄັ້ງໄປ ແລະຈະສືບເນື່ອງກັນໄປບໍ່ຂາດລະຍະ ຕາມທີ່ເຮົາບໍ່ຖິ້ມ
ການປະຕິບັດທັມນັ້ນ ເຮົາເປັນຄຣາວາດຕອ້ງພະຍາຍາມທໍາຄຸນງາມຄວາມດີ ໃຫ້ທໍາ
ທານຮັກສາສິນບໍາເພັນພາວະນາໃຫ້ຈະເລີນແລ້ວປັນຍາກໍ່ຕອ້ງເກີດຕາມມາເອງ ທ່ານ
ຜູ້ຮູ້ເວົ້າເປັນປັນຫາວ່າກວ້າຍ 4 -ຫວີສໍາຫລັບອາຫານ 4 ສໍາຫລັບສາມະເນນນັ່ງເຝົ້າ
ພຣະເຈົ້ານັ່ງສັນ ບັນຫານີ້ເປັນບັນຫາທັມມະ ປຽບທຽບກັບການປະຕິຂອງບຸກຄົນ ສ່ວນ
ຫລາຮູ້ຄົນຈະບໍ່ນໍາເອົາໄປຄິດກັນ ຂໍ້ທັມມະທີ່ທ່ານໃຫ້ໄວ້ແລ້ວໃຫ້ນໍາໄປຕິຄວາມໝາຮ
ໃຫ້ລະອຽດ ໃນກວ້າຍ 4 ຫວີນັ້ນໄດ້ແກ່ທາດ 4 ເນັ້ນນອ້ຍນັ່ງເຝົ້ານັ້ນ ໄດ້ແກ່ຄົງໂງ່
ເວລາເບົາປັນຍາບໍ່ຮູ້ເທົ່າທັນຕາມຫລັກຂອງພຣະທາດ 4 ພຣະທາດ 4 ຄືດິນ ນໍ້າ ໄຟ
ລົມ ນັ່ງເຝົ້າຕົວເອງຢູ່ບໍ່ຮູ້ໃນຕົວຂອງຕົນນັ້ນມີອັນໃດແທ້ ກິນແລ້ວກໍ່ນອນລຽງຮ່າງ
ກາຮໃຫ້ອວັນຫວັນສົມບູນບໍ່ໄດ້ທໍາອັນໃດທີ່ດີ ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຕົວເອງເລີຍ ອັນນີ້ລະຊື່
ວ່າໂງ່ເຂລາເບົາປັນຍາ ໄດ້ແກ່ນັ່ງເຝົ້າຕົນເອງຢູ່ສາໃສເນນນັ່ງເຝົ້າສໍາຫລັບທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ
ໂດຍບໍ່ສັນ ກໍ່ໝາຮເຖິງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ທາດ 4 ຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ ທາດດິນ ທາດນໍ້າ
ທາດໄຟ ທາດລົມເປັນຢ່າງໃດ ບໍ່ຍອມກໍາໜົດຮູ້ແບບສນິດທີ່ໃຫ້ເກີດປັນຍາ ພຣະເຈົ້ານັ່ງ
ສັນ ໝາຮຄວາມວ່າພຣະອະນິຍະເຈົ້າທັງຫລາຮທີ່ຮູ້ຫລັກຄວາມຈິງອັນປະເສີດ ເມື່ອພາ
ວະນາໄດ້ທີ່ແລ້ວກໍ່ຍົກທາດ 4 ທາດ 4 (ປຽບດວ້ຽກວ້າຍ) 4 ຫວີ ມາພິຈາຣະນາຕາມ
ຫລັກແຫ່ງຄວາມເປັນຈິງ ຈົນທ່ານເລົ່ານັ້ນສໍາເຣັດຄຸນເປື້ອງສູງ ຄື ພຣະອໍຣະຫັນກໍ່
ເພາະພຣະອໍຣະຫັນເຈົ້າ ທ່ານເປັນຜູ້ສາດໃນອໍຣະຫັນແລະພະຍັນສະນະຈິ່ງບໍ່ນັ່ງເຝົ້າ
ເສີຍໆ ທາດ 4 ກໍ່ຢູ່ທີ່ຕົວຂອງເຮົາ ອັນ 5 ກໍ່ຢູ່ທີ່ຕົວຂອງເຮົາ ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ໃດເລີຍ

ແຕ່ຄົນເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າອັນໄດເປັນອັນໄດ ກໍ່ເລີຍຕອ້ງນັ່ງເຝົ້າເສີຍໆ ເໝືອນລົງນັ່ງເຝົ້າເມັດ
ທອງຄໍາ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຄຳຂອງທອງຄໍາ ຄົນທີ່ໂງ່ເວລາເປົາປັນຍາກໍ່ໄດ້ແຕ່ນັ່ງເຝົ້າຮູບຫັມນາມ
ຫັມ ທີ່ມັນຢູ່ໃນຕົວຂອງເຮົານີ້ລະ ທ່ານຫຍິບຍົກເອົາທາດ 4 ຂັນ 5 ມາສັບເຄາະໃຫ້ຣະ
ອຽດຈົນທ່ານຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງ ໃຫ້ອັຕຕພາບຮ່າງກາຍຂອງທ່ານເອງແລະອັຕຕພາບຮ່າງ
ກາຍຂອງຄົນອື່ນ ທ່ານນັ່ງສັນຄືນັ່ງພິຈາຣະນາອັຕຕພາບ ຄືທາດ 4 ຂັນ 5 ເກີດມາແລ້ວ
ມັນເປັນຢ່າງໄດ ເກີດມາແລ້ວມັນເປັນທຸກຄືຄວາມປ່ຽນແປງ ຂອງຮ່າງກາຍ ພວກທ່ານ
ທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ນັ່ງເຝົ້າຮ່າງກາຍຢູ່ເສີຍໆ ມັນບໍ່ເກີດປັນຍາ ສວ່ນປັນຍາມັນເກີດຈາກ
ການພາວະນາ ຄືການອົບຮົມສັມມະນາຈິດໃຈ ເພື່ອຈະທຳລາຍກິເລສໃຫ້ຫລຸດຫາຮູໄປ
ໃນທີ່ສຸດຫລັກສຳຄັນກໍ່ຄືຈະມີກາຍ ນີ້ລະສຳຄັນຫລາຍກາຍກໍ່ຄືຂັນ 5 ຮູບເວທນາສັນ
ຍາສັງຂານວິນຍານ ຕາມຫັມມະດາຂອງຮູບ ເວທນາສັນຍາສັງຂານວິນຍານ ນີ້ຢູ່ກັບ
ຕົວເຮົາ ຄື ຈິດຕົກລົງວ່າຂັນ 5 ກັບຈິດນີ້ຢູ່ຮ່ວມກັນແຍກກັນບໍ່ອອກ ແຕ່ຖ້າຄົນບໍ່ຮູ້ບໍ່
ເຂົ້າໃຈກໍ່ແຍກແຍະອອກເປັນສວ່ນວ່າ ສວ່ນໄດເປັນຮູບສວ່ນໄດເປັນເວທນາແລະສວ່ນ
ໄດສັນຍາ ສັງຂານວິນຍານຢູ່ເຫຍື່ອງກັນໄປເປີດນອກຈາກປ່ອຍໃຫ້ເຮື້ອງລາວທີ່ເກີດ
ຂຶ້ນກ່ຽວພັນກັນກັບໃຈ ໃຫ້ມັນຜ່ານໄປຕາມຫັມມະຊາດຂອງມັນ ເຮົາຕອ້ງພິຈາຣະນາໃຫ້
ຮູ້ເຫັນຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຂັນທັງ 5 ສູ່ກິເລດທີ່ມັນຍ່າຍຕົວເຮົາຢູ່ນັ້ນ ກໍ່ເທົ່າກັບວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ທຳອັນໄດໃຫ້ເປັນປະໂຍດແກ່ຕົນເອງ ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະບວດເຂົ້າ
ມາຢູ່ໃກ້ພຣະພຸດທະ ກໍ່ຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ນັກບວດທີ່ເຜົາຈິງນັ້ນຕອ້ງເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ຫຼືປາບ
ປາມກັບກິເລດ ຖ້າເຮົາບໍ່ມີການຕໍ່ສູ້ກັນ ປ່ອຍໃຫ້ມັນຍ່າຍເຮົາແຕ່ຝ່າຍດຽວນັ້ນຕົວເຮົາ
ເອງຈະຍ່າຍເຜີຍໄປທຸກທີ່ ຜົນສຸດທ້າຍເຮົາກໍ່ເປັນຜູ້ເຜີຍ ຍອມເປັນທາດຮັບໄຊ້ຂອງກິ
ເລດໄຊ້ການບໍ່ໄດ້ ສຳຫລັບການສູ້ຮົບຕົບຕີກັບກິເລດ ຈິດໃຈຂອງເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າມີ
ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກເປັນກຳລັງຢ່າງຫລາຍທີ່ສຸດ ແຕ່ກໍ່ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳຕໍ່ແລະຍອມ
ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກລຳບົນອັນນັ້ນຢ່າງຮັບກັບຄວາມລຳບາກເພາະຄວາມພຽນ
ພະຍາຍາມຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາມີຄວາມທີ່ຖອຍອິດເມື່ອຍໝັ້ນຮະອາຍໃຈຕໍ່ຄວາມພຽນ
ຂອງຕົນນັ້ນໃຫ້ເພິ່ງຣະນິກເຖິງພຣະພຸດທະຜູ້ເປັນບໍລົມຄຣູຂອງພວກເຮົາວ່າ **ພຸທໂທ ຫັມ
ໂນ ສັງໂຄຈາຕິ ນານາໂຫນຕູ ພຣະຄະວະໂຕ** ຄືໃຫ້ຍິດພຣະພຸທ ພຣະຫັມ ພຣະສິງເປັນ
ອາຣົມໂດຍສະເພາະ ພຣະພຸທເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ກອ່ນທີ່ພຣະອົງຈະທຳລາຍຂອງກິເລດ
ໄດ້ຢ່າງລາບຄາບ ພຣະອົງກໍ່ໄຊ້ອາວຸດຫລາຍຢ່າງຫລາຍສິດເຂົ້າປະຫັດປະຫານຈົນ
ກິເລດຍອມຈຳນົນຕໍ່ຫລັກຖານຍອມໃຫ້ພຣະອົງເຄາະສັບໄດ້ຢ່າງສະບາຍ **ຂັນຕິ ພຣະ**

ອົງກໍ່ນໍາມາໄຊ້ ເຊັ່ນພຣະອົງບໍາເພັນທຸກກິຣິຍາ ຄືການກະທໍາທີ່ບຸກຄົນທັງຫລາຍໃນ ໂລກ
ທໍາໄດ້ຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຕອ້ງໄຊ້ຄວາມອົດທົນຢ່າງໃຫ້ຮູ້ຫລວງ ຈົນເອົາສະນະກິເລດທັງ
ຫລາຍທັງປວງໄດ້ ພວກທ່ານທັງຫລາຍເມື່ອເຂົ້າມາຢູ່ປ່າແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ຊື່ວ່າທໍາຕາມຄໍາ
ສອນຂອງພຣະພຸດເຈົ້າ ພຣະພຸດເຈົ້າບໍ່ນິຍົມຢູ່ບ້ານຄຸກຄິດວັດໝູ່ ເພາະການຄຸກຄິດວັດ
ໝູ່ ຈິດໃຈຂອງເຮົາກໍ່ຈະໃຫລໄປສູ່ອາລົມຕ່າງໆ ໄດ້ໆຢ່າຍ ໂອກາດທີ່ຈະທໍາໃຫ້ຈິດເປັນສະ
ມາທິຫຼືທໍາໃຫ້ຈິດມີຄວາມອາຣົມເປັນນຶ່ງນັ້ນຍາກເຫລືອເກີນ ພຣະພຸດອົງ ເມື່ອພຣະອົງ
ຊົງບໍາເພັນທຸກກິຣິຍາພວກທ່ານປັນຈະວັກຄື 5 ຮູບໄປເຝົ້າປະຕິບັດພຣະອົງຢ່າງໄກ້ຊິດ
ດວ້ຽງຕັ້ງໃຈວ່າ ເມື່ອພຣະອົງປັນລຸທັມແລ້ວຈັກບອກແກ່ເຮົາກ່ອນ ເມື່ອເຮົາມາສັນນິຖານ
ເບິ່ງແລ້ວຈະເຫັນໄດ້ວ່າບຸກຄະລິ ຫຼືການຢູ່ຮ່ວມກັນຫລາຍຄົນນັ້ນເປັນປະຕິປັກຕໍ່ການທໍາ
ສະມາທິ ພຣະອົງກໍ່ເລີຍຕອ້ງທໍາວິທີໃດວິທີນຶ່ງ ໃຫ້ພວກປັນຈະວັກຄືເກີດຄວາມເປື້ອໝາ່ຽ
ແລ້ວຈະໄດ້ຫລີກໜີໄປຢູ່ບ່ອນອື່ນ ພຣະອົງຕອ້ງກັບມາສເວີຍພຣະກະຍາຫານອີກ ທໍາໃຫ້
ທ່ານເລົ່ານັ້ນບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນການກະທໍາຄວາມພຽນເລີຍຕອ້ງຫລີກໜີໄປຢູ່ປ່າ ອີ່ສິປະຕະມະ
ຄິດຫາຍວັນໜີຈາກທ່ານໄປແລ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ທໍາຄວາມພຽນທາງໃຈໃຫ້ອຸດົມຍິ່ງຂຶ້ນ ຈົນ
ສໍາເລັດເປັນພຣະສັມມາສັມພຸດເຈົ້າ ໂດຍການບໍ່ນໍາມາ ອັນນີ້ຈະເຫັນໄດ້ວ່າພຣະອົງທໍາເປັນ
ຕົວຢ່າງໄວ້ໃຫ້ເຮົາເບິ່ງແລ້ວ ເຮົາຜູ້ເປັນສິດຂອງພຣະອົງທ່ານກໍ່ຄວນຈະສໍານິກແລະດໍາ
ເນີນຕາມການທໍາຄວາມພຽນ ເພື່ອທໍາລາຍກິເລດ ມັນຈະຕອ້ງລໍາບາກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ການກິນກໍ່ລໍາບາກອົດມື້ສິນມື້ກໍ່ຕອ້ງຍອມອົດ ອົດມັນເຣດຫຍັງ ອົດເພື່ອປາບກິເລດ ກິ
ເລດມັນກໍ່ຕົວມານານແສນນານຫລາຍກັບຫລາຍກັນມາແລ້ວ ຈາກເຮົາສາວະຫາໂຕຕົ້ນ
ຕໍ່ໂຄດເຫງົ້າຂອງມັນບໍ່ພົບ ນີ້ແຫລະທ່ານຈິ່ງສອນໃຫ້ຢູ່ປ່າທີ່ສັງຄ໌ແມ່ນແກ່ໃນຄັ້ງພຸ
ການ ທ່ານພຣະເຖຣະຫລາຍທ່ານທີ່ມັ່ງໝາ້ຕໍ່ແດນພື້ນທຸກ ໄດ້ອອກປະຕິບັດຕົນທໍາມະ
ຕົນຢູ່ໃນປ່າໃນເຂົາແລະກໍ່ໄດ້ປັນລຸມັກເປັນພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເປັນຈໍານວນຫລາຍນັບບໍ່
ຖວ້ນ ທ່ານທໍາກັນຈິງຈັງຫວັງພິນ ຄື ການຫລຸດພື້ນແທ້ໆ ທ່ານສະຣະເປັນສະຣະຕາຍມາ
ແລ້ວທັງນັ້ນ ຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກທຸກຫລາຍທຸກນອ້ຍ ຍອ່ມມີແກ່ທຸກຄົນໃນຂນະປະຕິ
ບັດ ເຮົາຕອ້ງທໍາຄວາມພຽນ ກໍ່ໄປທຸກຢູ່ກັບຄວາມພຽນ ເຮັດນາເຮັດໄຮ່ກໍ່ໄປທຸກຢູ່ກັບ
ເຮັດນາເຮັດໄຮ່ ອັນນີ້ເປັນຂອງທັມມະດາແກ່ຈະທຸກຫລາຍທຸກນອ້ຍ ກໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບການກະ
ທໍາທີ່ສາດຮູ້ວິທີການບໍ່ສົມຄວນ ຢ່າງການທໍາຄວາມພຽນຕອ້ງເປັນຜູ້ຮັກສາສັດຈະ ຄື
ໃຫ້ມີສັດທັມຕັ້ງໃຈຢ່າງໄດຍຢ່າທໍາລາຍສັດຈະ ສັດຈະເມື່ອຕັ້ງໃຫ້ຖືກຕອ້ງຕາມອັດຣະທັມ
ແລ້ວ ຈະເກີດເປັນພລັງຂອງຈິດຢ່າງດີຢູ່ຮັມ ພວກເຮົາທັງຫລາຍຕັ້ງໝາ້ຕັ້ງຕາ

ເຂົ້າມາສູ່ສິມພູ ມີຣົມດວ້ຽກັນເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ ຕອ້ງຕັ້ງໜ້າຕັ້ງຕາຖອດຖອນສິ່ງທີ່ເປັນຂໍ້ສຶກ
ຕໍ່ຕົນດວ້ຽກັນ ຢ່າຖືວ່າເປັນເຮື້ອງໆຳຍໆ ຖ້າຖືວ່າເປັນເຮື້ອງໆຳຍແລ້ວ ກິເລດມັນຈະເຂົ້າ
ຫົວເຮົາເຍາະດູຖຸກພວກເຮົາທຸກ ເພາະການທໍາຄວາມພຽນບໍ່ໄຊ້ທຸກທີ່ບໍ່ມີຜົນ ເປັນທຸກທີ່
ທໍາລົງໄປແລ້ວກຸ້ມຄ່າເຮົາຢ່າໄປທີ່ຖອຍຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ສັງອຸປະສັກຕ່າງໆ ການປຣາບປຣາມ
ກິເລດກໍ່ຄືການແກ້ຄວາມບໍ່ດີທີ່ສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຕົວຂອງເຮົາຈົ່ງຕອ້ງທໍາດວ້ຽຄວາມພຽນ
ຂອງບູຣຸດ ທໍາດວ້ຽຄວາມຕັ້ງຈິດຕັ້ງໃຈແທ້ໆ ທໍາດວ້ຽຄວາມພາກພຽນແທ້ໆ ໝັກກໍ່ສູ້ເບົາ
ກໍ່ສູ້ເຊັ່ນດຽວກັບເຮົາຕົກນັ້ນ ເຮົາຕອ້ງພະຍາຍາມແຍກຮອຍຊ່ວຍຕົນເອງກໍາລັງວັງຊາມີ
ທໍາໄດເອົາມາຮວ່ມກັນເປີດ ເພື່ອຈະເອົາຕົວຮອດ ຈົນກໍ່ວິວິດຈະຫາບໍ່ໄດ້ເມື່ອບໍ່ໃຫວແທ້ໆ
ຈົ່ງຈະຍອມຈົມນໍ້າຕາຍ ຫາກມີກໍາລັງພຽງພໍຢູ່ຕາບໄດ ຈະບໍ່ຍອມຈົມນໍ້າຕາຍເປັນອັນຂາດ
ອັນນີ້ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັບການຈະທໍາຄວາມພຽນ ເພື່ອຫລຸດຜົນນັ້ນຈະທໍາອໍ້ເອ້ບໍ່ໄດ້ ຕອ້ງທໍາ
ຈົງຈົງຈົງ ຈົ່ງຈະເຫັນຄວາມຈິງທີ່ພຣະພຸທເຈົ້າຕັດເອົາໄວ້ ເຮົາມາຢູ່ຮວ່ມກັນຫລາຮຈົ່ງ
ປະພິດປະຕິບັດຕາມທັມຕາມວິໄນຢ່າງເຄັ່ງຄັດຢ່າເປັນຄົນມັກໆຳຍ ວັນນິ່ງຄືນນິ່ງຜ່ານໄປ
ຜ່ານໄປຢູ່ເຮື້ອຍໆ ສັງຂານຕ່າງກາຍນັບເວລາທີ່ຈະຜ່ານໄປໆ ໂດຍລໍາດັບ ພວກເຮົາຢ່າ
ປ່ອຽໃຫ້ວັນຄືນລ່ວງໄປເລີຍໆ ຕອ້ງໃຫ້ມັນຜ່ານໄປດວ້ຽການປະຕິບັດທັມ ການປະຕິບັດ
ທັມກໍ່ເພື່ອຈະກໍາຈັດສິ່ງປອມແປງນັ້ນອອກໃຫ້ເຫລືອແຕ່ຂອງຈົງ ຄືແກ່ນແທ້ຂອງທັມສະ
ເພາະຢ່າງຍິ່ງຄືການຫັດພາວະນາຄວນຈະທໍາໃຫ້ເກີດໃຫ້ມີຄວາມແທ້ຈິງ ງານຢ່າງອື່ນ
ເຮົາກໍ່ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ໃຫລໆ ກໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບງານໝັກງານເບົາມາແລ້ວ ຈົນກະທັ້ງເວ
ລາຜ່ານມາຈົນປັດນີ້ ເຮົາກໍ່ທໍາໄດ້ມາເຮື້ອຍໆແຕ່ເວລານີ້ເຮົາຈະຝຶກຫັດພາວະນາ ຄືການ
ທໍາຈິດໃຈ ໂດຍສະເພາະແລະການທໍາພາວະນານີ້ກໍ່ເປັນງານທີ່ຈໍາເປັນ ຈະຕອ້ງທໍາເຊັ່ນ
ດຽວກັບງານຊັ້ນອື່ນໆ ຫຼືຄວນທີ່ຈະທໍາໃຫ້ໝັກຍິ່ງໄປກວ່າງານອື່ນໆ ເສັຽອີກ ເພາະເປັນ
ງານໝັກແລະລະອຽດກວ່າງານທັງຫລາຮ ການທໍາພາວະນາແຮກໆ ຈິດຂອງເຮົາຍອ່ມ
ກວາຍແກ່ງດິ້ນຣົນລົ້ມລຸກຄຸກຄານ ເປັນຂອງທັມດາເພາະຈິດຍັງບໍ່ເຄີຍກັບການພາວະ
ນາມາກອ່ນ ຈົ່ງຖືໄດ້ວ່າການພາວະນາເປັນງານໃໝ່ຂອງຈິດ ເຖິງຈະຍາກລໍາບາກສໍາໄດ
ເຮົາຕອ້ງຝຶກເພື່ອທີ່ຈະດຶງກະຊາກລາກຈິດທີ່ກໍາລັງຖືກກິເລດຍໍ່າຍື່ນນັ້ນ ໃຫ້ຜົນໄພອັນ
ຕຣາຍໃຫ້ເປັນຈິດທີ່ປຣາສາກກິເລດເຮື້ອງເສົ້າໝອງ ຈົ່ງເປັນສິ່ງພວກເຮົາທັງຫລາຮ
ຄວນທໍາຢ່າງຍິ່ງ ເພາະສະນັ້ນໃນ ໂອກາດຕໍ່ໄປນີ້ຈົ່ງຈໍາເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະພາກັນ
ມາບໍາເພັນພຽນທາງດ້ານຈິດໃຈ ອັນເປັນຈຸດໝາຽປາຍທາງໃຫ້ເກີດຄວາມສຸກຄວາມ
ສົມຫວັງຂຶ້ນພາຍໃນໃຈຂອງຕົນເອງ ດວ້ຽຈິດພາວະນາເໝືອຍແຜ່ລໍາບາກແຜ່ກໍ່ຫົນເອົາ

ການປ່ອຍໃຫ້ຈິດຄິດໄປໃນແປ່ຕ່າງໆ ຕາມອາຣົມຂອງຈິດນັ້ນ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະທຳໃຫ້ເກີດ
ອັນໄດຂຶ້ນມາ ນອກຈາກໄປທຽວເກັບຮວບຮວມຄວາມທຸກ ຄວາມຮ້ອນຈາກອາຣົມພາຍ
ນອກມາເຜົາລົມຈິດໃຈຂອງຕົນໃຫ້ວຸ້ນວາຍເຕືອດຮ້ອນ ບໍ່ອາດຣະຍະເທົ່ານັ້ນທ່ານກ່າວ
ວ່າສະມາທິກໍ່ຄືການທຳໃຈໃຫ້ສົບ ສົບຈາກອັນໄດສົບຈາກອາຣົມ ເຄື່ອງກໍ່ກວນທັງ
ຫລາຍ ເມື່ອບໍ່ມີອັນໄດມາຣົບກວນຖ້າເປັນນ້ຳກໍ່ຈະໃສສະອາດ ດູດນ້ຳຝົນທີ່ຕົກລົງມາ
ຈາກຫ້ອງຟ້າ ຍັງບໍ່ມີອາຣົບພາຍນອກມາຣົບກວນ ກໍ່ຈະເປັນຈິດທີ່ໃສສະອາດໝົດຈິດ
ແຕ່ຂນະນີ້ຈິດຂອງເຮົາຖືກກິເລດ ຫຼືອາຣົມພາຍນອກລ່ວງານແທບຈະເອົາຕົວບໍ່ຮອດ
ຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ເຮົາຈະມາຝຶກເພື່ອໃຫ້ຈິດສົບຈາກອາຣົບພາຍນອກເລົ່ານັ້ນ ການທຳນັ້ນ
ຕອ້ງຄອຍເຮັດຄອຍໄປ ຈະກຳນົດເອົາວັນນັ້ນເວລານັ້ນຈະເກີດຜົນແຜ່ນອນນັ້ນ ຍອມບໍ່
ໄດ້ ເພາະການທຳຈິດໃຫ້ປຣາສາຈາກອາຣົມພາຍນອກນັ້ນ ຈະເກີດຜົນແຜ່ນອນນັ້ນ ຕອ້ງ
ໄຊ້ເວລາພິສິມຄວນ ຍິ່ງຖ້າເຮົາບໍ່ເຄີຍຝຶກມາກ່ອນຈະເປັນການລຳບາກຫລາຍທີ່ສຸດ
ແຕ່ກໍ່ເຫລືອວິໄສທີ່ເຮົາຈະທຳ ໃນຂັ້ນແລກຂອງການປະຕິບັດນັ້ນ ທ່ານສອນໃຫ້ຍິດເອົາ
ອັອດອັທມບົດໄດບົດນຶ່ງ ເປັນອາຣົມບົດໄດກໍ່ໄດ້ສຳລັບເປັນເຄື່ອງກຳກັບຄວາມຄຸມໃຈ
ບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນຈິດຈະວອກແວກໄປສູ່ອາຣົມຕ່າງໆ ທີ່ເຮົາເຄີຍຊົມກັບອາຣົມນັ້ນໆ ແລ້ວກໍ່
ຄວາມທຸກໃຫ້ເປັນທີ່ເຕືອດຮ້ອນຢູ່ສະເມີ ທ່ານຈຶ່ງສອນໃຫ້ນຳບົດທັມມະຂໍ້ໄດຂໍ້ນຶ່ງ ມາ
ເປັນອາຣົມ ເຊັ່ນເຮົາພາວະນາບໍ່ຮູ້ກັນວ່າ-ພຸທ ໂທໆ-ທັມ ໂມໆ-ຫຼື ສັງໂຄໆ ຫຼືຈະກຳໜົດ
ໃຫ້ມີອານາປານະສະຕິ ຄືການກຳໜົດລົມຫາຮູໃຈເຂົ້າອອກຄວບຄູ່ໄປດວ້ຽກໍ່ໄດ້ ເຊັ່ນ
ຈະບໍ່ຮູ້ກັນວ່າ ພຸທ ເຂົ້າ ໂທອອກ-ດັ່ງນີ້ຄຳວ່າເຂົ້າອອກກໍ່ຄືໝາຍກຳໜົດກອງລົມນັ້ນ
ເອງ ຫາຮູໃຈເຂົ້າກໍ່ກຳໜົດວ່າ-ພຸທ-ຫາຮູໃຈອອກກໍ່ກຳໜົດວ່າ-ໂທ-ດັ່ງນີ້ ແລະໃນ
ຂນະທີ່ບໍ່ຮູ້ກັນເຮົາຕອ້ງມີສະຕິຄວບຄຸມໄປດວ້ຽ ເມື່ອເຮົາມີສະຕິຕາມຣະນິກຢູ່ໂດຍ
ການເປັນໄປຕິດຕໍ່ໂດຍລຳດັບ ຈິດກໍ່ບໍ່ມີໂອກາດຈະແວະໄປກຽວຂ້ອງກັບອາຣົມພາຍ
ອອກ ຈິດກໍ່ຈະຄອຍຢ່າງເຂົ້າສູ່ຄວາມສົບ ໂດຍລຳດັບ ຈິດໃຈຂນະນັ້ນຈະມີຄວາມ
ສົບຫລາຍໃນຂນະຈິດສົບບໍ່ຫຍັງເຫຍືອງວຸ້ນວາຍ ການເວລາແລະສະຖານທີ່ຈະບໍ່
ມີເລີຍ ໃນຂນະນັ້ນຈິດຈະສົບຢ່າງດຽວ ເພາະຈິດທີ່ສົບຈະບໍ່ສຳຄັນມັນຫລາຍ ຕິດ
ຢູ່ກັບສະຖານທີ່ການເວລາທີ່ໃສເລີຍ ມີແຕ່ຄວາມຮູ້ທີ່ຫົງຕົວຢູ່ເທົ່ານັ້ນ ອັນນີ້ເອີ້ນວ່າ
ຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການພາວະນາ ຈະເອີ້ນວ່າເປັນຜົນຈາກການພາວະນາກໍ່ໄດ້
ເຮົາຢູ່ໃນ ໂລກນີ້ເຮົາຕອ້ງຢູ່ໃຫ້ສາດປະກອບດວ້ຽປັນຍາແລະຈິດໃຈ ແຜ່ບໍ່ຮູ້ສຸດ
ຕົວເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາປະຕິບັດຜິດບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ຕາມຫລັກຄຳສອນຂອງພຣະພຸດເຈົ້າ ຕອ້ງພະຍາຍາມແກ້ໄຂທີ່ຕົວເຮົາໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄື ເຮົາຕອ້ງຫາອຸບາຍວິທີຢູ່ສເມີວ່າ ທຳຢ່າງໄດຕົນເອງຈຶ່ງຈະຢູ່ໃຫ້ເປັນສຸກບໍ່ວຸ້ນວາຍໃຈ ອັນນີ້ສຳຄັນຫລາຍທີ່ດຽວ ສິ່ງທັງປວງພຣະພຸດເຈົ້າສອນພວກເຮົາວ່າຖ້າໃຜລະຄວາມ ໂລບຄວາມ ໂກດຄວາມຫລົງ ຫຼືກຳຈັດຄວາມ ໂລບຄວາມ ໂກດຄວາມຫລົງເສັຽໄດ້ ຜູ້ ນັ້ນຈະພົບເຫັນພຣະນິພພານ ພຣະນິພພານຢູ່ເໝືອຄວາມ ໂລບ ໂກດຫລົງ ຫວ່ານວ່າຢ່າງ ນີ້ຄວາມ ໂລບ ໂກດ ຫລົງ ເປັນຮາກເໝາະຂອງໂລກ ຊາດໄດ ພາສາໄດ ກໍ່ມີສິ່ງທັງ ສາມນີ້ທຸກຄົນໝີບໍ່ຜັນ ມີບັນຫາຢູ່ຖ້າທຸກຄົນມີຄືກັນແລ້ວຢ່າງນີ້ຈະທຳປະກາມໄດດີ ບໍ່ຄິດຈະລະສິ່ງເດົ່ານີ້ຫຼື ບາງຄົນຖ້າຈະລະມັນອອກໄປກໍ່ຍັງເສັຽດາຽມັນຢູ່ ຄືວ່າມັນ ເປັນມິດທີ່ດີຕໍ່ເຮົາຢູ່ ບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນຕິຕົວອອກຈາກເຮົາເລີຍ ອັນນີ້ກໍ່ໄດ້ຊື່ວ່າເຮົາໂງ່ ກວ່າກິເລດ ເພາະປອ່ຽໃຫ້ກິເລດເປັນນາຍເຮົາ

ຕຳນານນະໂມ-24

ອະທິບາຍສັມມາສັມພຸທໂທໃນພຣະທັມມະເທສນາພຣະພຸທຄຸນ ໃໝ່ດັ່ງນີ້
ສັມມາສັມພຸທໂທ ແປລຕາມສັບວ່າ **ຕັສຮູ້ດວ້ພຣະອົງເອງໂດຍຊອບຫຼືໃນນຶ່ງວ່າຕັສຮູ້ ເອງໂດຍຖືກຕອ້ງ ຫຼືເວົ້າໃຫ້ສັ້ນກ່ວ່າ **ຮູ້ຖືກເອງ** ເພື່ອໃຫ້ໄກ້ກັບພາສາສາມັນທີ່ໃຊ້ກັນວ່າ **ຮູ້ຜິດຮູ້ຖືກ**-ໄດ້ແກ່ຄຳທີ່ເວົ້າຕິຕຽນຄົນທີ່ທຳອັນໄດຜິດພາດໄປ ວ່າເປັນຄົນບໍ່ຮູ້ຖືກບໍ່ຮູ້ຜິດ ທຳໄປຢ່າງໂງ່ງດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ-ແຕ່ແທ້ຈິງ-**ພຸທໂທ**-ຄຳນີ້ເມື່ອວິເຄາະໃຫ້ລິກຊຶ້ງລົງໄປຮູບ ສັບແລ້ວ ມີຄວາມໝາຍລິກຊຶ້ງຫລາຍຕ່າງກັນໄກກັບຄຳວ່າ-**ຊານະ** ຫຼື**ວິຊານະ**-ຊຶ້ງແປລ ວ່າ-**ຮູ້ແຈ້ງ**-ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ **ພຸທໂທ** ຈຶ່ງໄດ້ແປລກັນວ່າຕັສຮູ້ ບໍ່ໃຊ້ເລີຍໆ ເດັ້ມຕົ້ນຄຳວ່າ **ຕັສ** ນຳໝ້າ **ຮູ້** ຊຶ້ງສະກິດໃຫ້ສົນໃຈວ່າ ຮູ້ ກັບ ຕັສ 2 ຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍເລິກຕົ້ນກວ່າກັນ ໂດຍບໍ່ສົງໃສ ເມື່ອອະນິກເຖິງພຣະບາລີໃນ **ທັມມະຈັກກັບປວັດຕົນສູ່ຕົນ** ທີ່ວ່າ **ຈັກຊຸ ອຸທປາທິຍານ ອຸທປາທິປັນຍາ ອຸທປາທິວິຊຸຊາ ອຸທປາທິອາໂລໂກ ອຸທປາທິ**-ຈຶ່ງທຳໃຫ້ ແລເຫັນຄວາມວ່າຄຸນວິເສດທັງ 5 ຢ່າງດັ່ງບາລີທີ່ຍົກຂຶ້ນກ່າວນີ້ ຈະເປັນຄວ່າມໝາຍ ແຫ່ງຄຳວ່າພຸທໂທກ່າວຄື **ຈັກຊຸຍານປັນຍາວິຊຸຊາອາໂລໂກ** ທັງ 5 ຢ່າງນີ້ປະມວນເຂົ້າ ດວ້ຍກັນຮວມເປັນຄຳແປລຂອງຄຳວ່າພຸທໂທ ຫຼືຈະແປລໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າອີກໃນຄຳວ່າພຸທໂທ ກໍ່ຍັງຕອ້ງແປລວ່າ **ທັງຮູ້ທັງເຫັນ** ບໍ່ໃຊ້ຮູ້ເສີຍໆ ອາໄສຄຳວ່າ **ຈັກຊຸຍານ**ໃນບາລີທີ່ຍົກຂຶ້ນ ກ່າວມານັ້ນເປັນເຄື່ອງປະກອບ ຍິ່ງກວ່ານັ້ນຍັງມີຄຳວ່າ **ຊານຕາປັສສຕາ** ໃນ **ມະຫາສະ ຕິປັນທະຖານສັງຄັ** ຢູ່ອີກຊຶ້ງເປັນເຫດສນັບສນູນວ່າທີ່ວ່າພຣະພຸດເຈົ້າຕັສຮູ້ນັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ຮູ້ເສີຍໆ ເປັນທັງຮູ້ທັງເຫັນ ທີ່ວ່າ **ເຫັນ** ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຫັນກັບຕາເຮົາເຫັນອັນໄດແທ້ໆ**

ແຕ່ພຣະອົງເຫັນດ້ວຍຕາທັມມະກາຍ ແລະການທີ່ພຣະອົງເຫັນນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີຜູ້ໄດສອນ ໃຫ້ຮູ້ສອນໃຫ້ເຫັນ ຮູ້ເຫັນ ໂດຍລໍາພັງພຣະອົງເອງແລະສິ່ງທັງຫລາຍ ທີ່ພຣະອົງຮູ້ເຫັນນັ້ນ ຕົງຕາມຄວາມເປັນຈິງທັງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຊ້າຄາດຄະເນຫຼືປະມານເອົາ ຈຶ່ງເປັນ **ອົງສັມມາສັມພຸທ ໂທພຣະຜູ້ຕັສຮູ້ເອງໂກຍຊອບ** ຫຼືຄວາມນຶ່ງວ່າໂດຍຖືກຕ້ອງຕົງຕາມຄວາມເປັນຈິງທຸກປະ ການ ຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ **ຕັສຮູ້** ຍັງມີອີກຄຳນຶ່ງວ່າ **ສັມ** ນຳໝາຍ **ພຸທທະ** ເຕີມເຂົ້າມາອີກຄຳນຶ່ງ ຊຶ່ງແປລວງດ້ວຍພຣະອົງເອງ ຄືບໍ່ຕ້ອງມີຜູ້ສັ່ງສອນ - ພຣະອົງທຳຢ່າງໃດຈຶ່ງຕັສຮູ້ດ້ວຍ ຕົນເອງເຊັ່ນນັ້ນຂໍ້ນີ້ ຕອບບໍ່ຍາກ ຄືພຣະອົງຕັສຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໄດ້ ກໍ່ເພາະຄວາມ ເປັນ **ອໍຣະຫັນ** ຂອງພຣະອົງດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນແລ້ວນັ້ນເອງ ຄືເມື່ອອໍານາດສະມາທິທຳໃຫ້ ຈິດຂອງພຣະອົງຫລຸດພື້ນຈາກວາຣະແລ້ວ ຈິດຂອງພຣະອົງກໍ່ໃສ່ຍິ່ງຫລຸດ ແລະບໍ່ຮິສຸດ ຜຸດຜ່ອງເພາະຫລຸດນັ້ນເອງ ຈຶ່ງມີສິ່ງນຶ່ງຫລຸດຂຶ້ນໃນນຶ່ງທຳໃຫ້ຮູ້ພຣະອົງກໍ່ຮູ້ຕາມນັ້ນ ໄປ ນ້ຳຂຸ່ນແຜ່ນມີທິນຈັກກອັນນຶ່ງຢູ່ໃຫ້ໂອ່ງນັ້ນ ເຮົາກໍ່ແຜ່ນບໍ່ເຫັນ ແຕ່ຖ້ານ້ຳນັ້ນນອນນຶ່ງ ໃສ່ບໍ່ຮິສຸດແລ້ວ ແຜ່ນແຕ່ຂອມຢູ່ກັ້ນໃຫ້ໂອ່ງເຮົາກໍ່ເຫັນສັນໄດກໍ່ເຫັນສັນນັ້ນ - ຍັງມີອີກຄຳ ວ່າ **ສັມມາ** ນຳໝາຍ **ສັມພຸທໂທ**ອີກຄຳນຶ່ງ ຄືຄຳວ່າ **ສັມມາ** ແປລວງ **ໂດຍຊອບ ຫຼື ໂດຍ ຖືກຕ້ອງ** ພຣະອົງຕັສຮູ້ອັນໄດມີເຫດຜົນຢັນກັນສົມ ຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າຖືກຕ້ອງເພາະການເວົ້າ ອັນໄດບໍ່ມີເຫດຜົນຮັບສົມຫຼືຢັນກັບໄດ້ແລ້ວ ຕາມຫລັກທັມມະດາເອີ້ນວ່າບໍ່ຖືກ ຕ້ອງມີເຫດ ຜົນຮັບສົມກັນຢູ່ສົມ ບໍ່ຄາດເຄື່ອນຈຶ່ງສົມຄວນແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ພຣະເນດນາມວ່າ **ສັມມາສັມ ພຸທໂທ** ພຣະພຸທວ້າຈະທີ່ຄວນນຳມາເວົ້າໃນທີ່ນີ້ ວ່າແຕ່ໂດຍສັ້ນໆ ກໍ່ວ່າພຣະອົງຕັສຮູ້ ເຫດຕັສຮູ້ຜົນບໍ່ໄດ້ຮູ້ແຕ່ເຫດຫຼືຮູ້ແຕ່ຜົນພຣະອົງຕັສຮູ້ທັງເຫດຕັສຮູ້ທັງຜົນ ອັນທີ່ວ່ານີ້ຄື ອັນໄດ ຄືເຫດສຸຂເຫດທຸກ ເຫດບໍ່ສຸຂເຫດບໍ່ທຸກຫຼື ທີ່ເອີ້ນວ່າອັພຍາຄິດ ຄືສະພາບເປັນ ກາງໆ ທັງ 3 ຢ່າງນີ້ເປັນຮາກຖານແຫ່ງການຕັສຮູ້ຂອງພຣະອົງ ກ່າວຄື ສຸຂ ພຣະອົງ ກໍ່ບໍ່ຊົງຮູ້ແຕ່ສຸຂເສຍໆ ຕັສຮູ້ລືກຊຶ່ງເຂົ້າໄປເຖິງວ່າອັນໄດເປັນເຫດໃຫ້ເກີດສຸຂດ້ວຍແລະ ອີກ 2 ປະການນັ້ນກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ຮູ້ທັງເຫດຮູ້ທັງຜົນຄູ່ກັນໄປເປັນຕົ້ນວ່າ ສຸຂເປັນຜົນຄື ຄວາມສະບາຍກາຍສະບາຍໃຈ ອັນໄດເລົ່າເປັນເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດຜົນ ຄືສຸຂດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພຣະ ອົງຕັສຮູ້ໄວ້ວ່າ **ອະໂລພະ ອະໂທສະ ອະໂມຫະ** ບໍ່ໂລບບໍ່ໂກດບໍ່ຫລົງ(ແປລວງຢ່າງຢື່ທີ່ ສຸດ) 3 ປະການນີ້ແລະເປັນເຫດ ດັ່ງມີບາລີເປັນທີ່ຢືນຢັນວ່າ **ກຸສລາທັມມາອະກຸສລາ ທັມມາອະພະຍາກະຕາທັມມາ** ເປັນອາທິ ໂລບ ໂກດຫລົງເປັນຝ່າຍກຸສົນ ຕັດວ່າເປັນເຫດ ແຫ່ງທຸກ ເຮົາປຸຖຸຊົນມັກຮູ້ກັນແຕ່ຜົນສາວຫາເຫດບໍ່ຄິດເຖິງ ເຊັ່ນຄົນທຳໂຈຣະກັມແລ້ວ ໄປຕ້ອງໂທດຢ່າງຫລາຍ ທີ່ຮູ້ກັນທົ່ວໄປຢູ່ໃນຊັ້ນຫລາຍໆ ວ່າຜົນທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບທຸກ

ຄື ການຕອ້ງໂທດນັ້ນເນື່ອງມາຈາກ ໂຈຣະກັມ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວເຫດເທົ່ານັ້ນຍັງບໍ່ພໍ ຕອ້ງ
ສາວເຂົ້າໄປອີກ ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງທຳໂຈຣະກັມ ກໍ່ຈະໄດ້ຄວາມວ່າເພາະ ໂລພະເປັນມູນ
ເຫດ ແຕ່ກໍ່ຍັງບໍ່ພໍຕອ້ງສາວເຂົ້າໄປອີກວ່າ ເປັນຫຍັງ ໂລພະຈຶ່ງຄອບງຳເຂົາໄດ້ກໍ່ຈະໄດ້
ຄວາມວ່າ ຈິດໃຈຂອງເຂົາສຶກະປົກເປັນຫຍັງຈິດໃຈຂອງເຂົາຈຶ່ງສຶກະປົກ ຈຶ່ງໄດ້ເຫດວ່າ
ເພາະເຂົາບໍ່ປະພຶດຕາມ ໂອວາດພຣະບໍຣົມສາສດາ ຢ່າງນອ້ຍກໍ່ເປັນຄົນທຸສິນ ອະທິນນາ
ທານ-ຂາດໄປເສັຽອົງນຶ່ງແລ້ວ ເຫດໄດເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນທຸສິນ ກໍ່ຄືຈະໄດ້ຄວາມວ່າ ເຂົາບໍ່
ຮູ້ເຮື້ອງສິນຫຼື ຮູ້ແລ້ວບໍ່ນຳພາ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເຮື້ອງສິນ ກໍ່ອາດເປັນເພາະເຫດທີ່ເຂົາບໍ່
ເຄີຍອ່ານໜັງສື ທາງພຣະພຸດທະສາສນາ ຫຼືສັບຮັບຟັງພຣະທັມມະເສນາ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນພຣະ
ອົງຊົງສອນໄວ້ລະອຽດທີ່ຖວ້ນວ່າ ໃຫ້ຮູ້ເທົ່າເຖິງເຫດຜົນຮູ້ວ່າຜົນນີ້ເກີດຈາກເຫດໄດ ພຣະ
ອົງມີແນວສອນໃຫ້ປະຕິບັດ ເພື່ອລະເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດທຸກ ບຳເພນເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດສຸຂຕອດ
ຈົນວິທີທາງດັບເຫດທັງປວງ-ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ-**ນິໂຣທ**-ເພື່ອຮັບສນອງຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວມາ
ກໍ່ມີຖອ້ຽງຄຳຂອງພຣະອັສຊິເຖຣະເປັນລັກຖານສນອງຮັບຮອງພຣະພຸດທະສາສນາດັ່ງນາ ຄື
ພາຍຫລັງ ແຕ່ສົມເດັດພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າຕັ້ງສູ້ໃໝ່ ພຣະອັສຊິເຖຣະຊຶ່ງເປັນພຣະ
ສາວົກໄປປະພາສພຣະສາສນາ ໄປພົບອຸປະຕິສິສປຣິພາຊົກ ອຸປະຕິສິສປຣິພາຊົກ ຕັ້ງກະ
ທັງຖາມກັນສັ້ນໆ ເຖິງເຮື້ອງພຣະສາສດາວ່າ ຊົງສັ່ງສອນຢ່າງໄດ ພຣະອັສຊິໄດ້ຕອບວ່າ
ຊົງສອນເຖິງເຫດແລະວິທີທາງທີ່ຈະດັບເຫດເຫລົ່ານັ້ນ ດັ່ງພຣະບາລີວ່າ **ເຍທັມມາເຫຕຸ**
ພະຄະວາ ເຕສະ ເຫຕຸ ຕະຖາຄະ ໂຕ ຫຼືເວົ້າຢ່າງສັ້ນໆອີກໃນນຶ່ງວ່າ ພຣະອົງສອນໃຫ້ຮູ້
ວ່າອັນໄດຊົ່ວອັນໄດດີ ອັນໄດ້ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຫຼືຄວາມເສື່ອມ **ອະໂລພະ ອະໂທ**
ສະ ອະໂນຫະ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມດີຫຼືຄວາມຈະເລີນພຣະອົງຊົງສອນວ່າ ກອ່ນຈະເວົ້າ
ຈະຄິດຫຼືທັມສິ່ງໄດຈົ່ງມີສະຕິ ຫຼືທີ່ເອີ້ນວ່າໄຊ້ຄວາມຄິດໃນຈິດໃຈແລະປັນຍາ ໃຫ້ຮອບຄອບ
ເສັຽກອ່ນຈຶ່ງເວົ້າຈຶ່ງຄິດຈຶ່ງທຳການນັ້ນໆ ແລວ່າໂດຍສະເພາະຈຶ່ງຣະວັງເຮື້ອງ **ໂລພະ**
ໂທສະ ໂນຫະ ນັ້ນໄວ້ຢ່າໃຫ້ເຂົ້າຄອບງຳໄດ້ ໃນເມື່ອຈະທຳເວົ້າແລະຄິດການສິ່ງໄດ ພຣະ
ອົງຊົງສອນໄວ້ໃນທາງປະຣະມັດຖະວ່າ ທັມມະດາຈິດນັ້ນໃສບໍ່ຮູ້ສຸດຢູ່ສູ່ເມີ ຊຶ່ງໝາຍ
ຄວາມວ່າ ຈິດທີ່ບໍ່ມີກິເລດຜສົມ ສວ່ນພວກກິເລດເຊັ່ນ ໂລພະ ເອີ້ນວ່າເປັນຂອງໂຈນ
ມານ ເມື່ອມາຟອ້ງພານຈິດກໍ່ຍອ້ມຈິດໃຫ້ເປັນໄປຕາມສະພາບອັນຊົ່ວຊ້ຳຂອງກິເລດ
ນັ້ນໆຈິດຂອງແຕ່ຣະຄົນດວ້ຽ **ຣາຄະ** ຫຼື **ໂລພະ** ມີສີແດງ ແຕ່ຣະຄົນດວ້ຽ **ໂທສະ**ມີ ສີດຳ
ແຕ່ຣະຄົນດວ້ຽ **ໂນຫະ** ຂຸ່ນເໝືອນຂີ້ຕົມຫຼືນ້ຳລ້າງເມື່ອ ສິ່ງເລົ່ານີ້ພຣະອົງໄຊ້ຕາທັມມະ
ກາຍແນມເຫັນແທ້ໆ ພວກເຮົາເລົ່າສາຂະນິກະຊົນເມື່ອຮຽນພາວະນາ

ເຖິງຂະນາດຈະເຫັນແທ້ດວ້ຽຕົນເອງ ການປະຕິບັດຈິດທາງພາວະນານັ້ນກໍ່ຄື ພະຍາຍາມ
ກັນເອົາກິເລດອອກເສັຽຈາກຈິດ ໃຫ້ຈິດບໍ່ຮຸນຮູ້ໄດ້ຊື່ວ່າກິຣິຍາຈິດ ກິຣິຍາຈິດເຊັ່ນນີ້
ເປັນອັດທະຍາ ກະຖະຕະແລ້ວ ຕໍ່ນັ້ນໄປຈະເປັນຈິດທີ່ຄວນແກ່ການທຸກຢ່າງ- ພຣະທັມມະ
ເທສນາຂອງພຣະອົງເມື່ອຕອນຕັ້ງສູ້ໃໝ່ໆ ໝັກໄປໃນທາງສແດງເຫດແລະການດັບເຫດ
ຫຼື ທີ່ເອີ້ນວ່າ **ສມຸທັຍ** ກັບ ນິໂຣທ ດັ່ງເຊັ່ນໃນການໃຫ້ພິຈາຣະນາເຮື້ອງສັງຂານໃນດ້ານ
ສມຸທັຍ ວ່າ **ອະວິຊຊາປັຈຈຸບັນຍາ ສັງຂາຣາ ແລະໃນດ້ານ ນິໂຣທ ວ່າ ອະວິຊຊາເຕອະ
ເສສວິຣາຄະນິໂຣທາ** ໃນດ້ານ **ສມຸທັຍ** ນັ້ນແປລຄວາມເປັນພາສາລາວວ່າ ອະວິຊຊາ
ເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດສັງຂານ ສັງຂານເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດວິນຍານ-ວິນຍານເປັນປັດໃຈໃຫ້
ເກີດນາມຮູບ-ນາມຮູບເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດອາຍິຕນະ 6 -ອາຍິຕນະ 6 ເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດ
ຜັສສະ-ຜັສສະ ເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດເວທນາ-ເວທນາ ເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດຕັນຫາ-ຕັນຫາ
ເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດອຸປທານ-ອຸປທານເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດພົບ-ພົບເປັນປັດໃຈໃຫ້ເກີດຊາດ
ຊາດເປັນປັດໃຈໃຫ້ມີຄວາມແກ່ຄວາມຕາຍແລະຄວາມເສົ້າໂສກຕ່າງໆ ສິ່ງເລົ່ານີ້ຈະດັບ
ໄດ້ເພາະຊາດດັບ-ຊາດດັບໄດ້ກໍ່ເພາະພົບດັບ-ພົບຈະດັບໄດ້ກໍ່ເພາະອຸປທານດັບ-ອຸປທານ
ຈະດັບໄດ້ເພາະຕັນຫາດັບ-ຕັນຫາຈະດັບໄດ້ກໍ່ເພາະເວທນາດັບ-ເວທນາຈະດັບໄດ້ເພາະຜັສສະ
ດັບ ຜັສສະດັບຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອອາຍະຕະນະດັບ-ອາຍະຕະນະຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອນາມ
ຮູບດັບ-ນາມຮູບຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວິນຍານດັບ-ວິນຍານຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອສັງຂານດັບ
ສັງຂານຈະດັບລົງໄດ້ກໍ່ເພາະອະວິຊຊາດັບ-ເຫດຜົນເກີດດັບກຽວຂ້ອງກັບເປັນລູກ ໂສ້
ເສັ້ນນີ້ ເອີ້ນວ່າ **ປັຈຈະຍາການ** ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທ້ຕອດໃນວັນຕັ້ງສູ້ນັ້ນທັງຊັ້ນພິ
ຈາຣະນາຕາມລຳດັບດັ່ງທີ່ຍົກຂຶ້ນກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ເມື່ອຢອ້ນໃຫ້ໄດ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ອັນຈະເປັນຜົນໃນທາງປະຕິບັດແລ້ວກໍ່ມີຕົວສຳຄັນອັນດຽວຄື **ອະວິຊຊາ** ເປັນມູນຮາກ
ຝ່າຍເກີດຫຼືທີ່ເອີ້ນວ່າສມຸທັຍແລະໃນທາງດັບຫຼື ທີ່ເອີ້ນວ່າ**ນິໂຣທ** ກໍ່ທຳນອງດຽວກັນ
ອະວິຊຊາ ເທົ່ານັ້ນເປັນຕົວການສຳຄັນ ຖ້າດັບອະວິຊຊາໄດ້ຢ່າງດຽວ ສ່ວນອື່ນໆ ນັ້ນ
ດັບຮຽບເບີດ ເພາະອະວິຊຊາເໝືອນຕົ້ນໄຟ ແຕ່ຖ້າຍັງດັບອະວິຊຊາບໍ່ໄດ້ ແລ້ວກໍ່ບໍ່ມີ
ຫວັງວ່າຢ່າງອື່ນຈະດັບໄດ້ ຄວາມໝາຍທີ່ສຳຄັນໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຢູ່ທີ່ວ່າ
ໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດພຽນຫາທາງກຳຈັດອະວິຊຊາເສັຽຈຶ່ງຈະພົ້ນຈາກວັງເລິກຄືອະວັດຖະສິງ
ສານໄດ້ ອະເນກະຊາຕິສະສາຣະ ໃນຂະນະເມື່ອແສງທອງເຮື້ອງແຂ່ງແສງເງິນຂຶ້ນມາ
ຍັງຂອບຟ້າເບື້ອງບູຣະພາອັນເປັນສັນຍາວ່າດວງອາທິດຕຽມທຳໜ້າທີ່ຈະສ່ວງໂລກຢູ່
ແລ້ວ ເປັນເວລາທີ່ອາກາດຍະເຍືອກເຢັນສົດຂຶ້ນສິ່ງໃຫ້ເຮົາຫວນໄປຣະລິກເຖິງ

ເວລາຮຸ່ງອາລຸນແຫ່ງວັນເພິ່ນວິສາຂາມາດ ອັນເປັນວັນທີ່ພຣະບໍລົມ ໂລກນາຄອນຫັດຕະ
ສັມມາສັມພຸທເຈົ້າ ຕັສຣູ້ອະນຸດຕະສັມມາສັມ ໂພທິຍານນັ້ນ ເຮົາຈະແລເຫັນ ໂອພາດຣັສ
ໝີອັນຮຸ່ງໂຣດ ຍິ່ງກວ່າແສງທອງນັ້ນຮອ້ຮູ້ເທົ່າພັນທະວິຊວ່າງ ໂຊດຢູ່ພາຍໄຕ້ໂພທິສົມພານ
ອັນມະຫາສານໃບຂຽວຊຸ່ມຮັບກັບຣັສໝີອັນເຫຼືອງອາຣ່າມຢູ່ພາຍໄຕ້ນັ້ນ ໃນໃຈກາງແຫ່ງ
ຣັສໝີອັນຊວ່າງໂຊດຊົສວານຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ໄຊ້ອິ່ນໄກຄື ອົງສົມເດັດພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າຂອງ
ເຮົາ ປະທັບປຣິ້ມຢູ່ດວ້ຽພຣະອາການຊື່ນບານພຣະທັຍ ທີ່ໄດ້ສເວີຍວິນຸດຕິສຸຂອັນເປັນພິນ
ແຫ່ງການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກອບພຣະມະຫາປະທາວິຣິຍະມາເປັນເວລາຊ້ານານຈິ່ງໄດ້
ປັນລຸອະນຸດຕະສັມມາສັມ ໂພທິຍານສົມດັ່ງພຣະທັຍປະສົງພຣະອົງ ຈິ່ງຊົງເປັນພຣະອຸທານ
ເຄັຽຕັນຫາວ່າ **ອະເນກະຊາຕິສະສາຣະ** ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນກ່າວໄວ້ຂ້າງຕົ້ນນັ້ນຊຶ່ງແປລໃຈ
ຄວາມເປັນພາສາລາວວ່າເຮົາສືບຊອກຫາຕົວຢ່າງນາຍສ່າງໄມ້ ຜູ້ສ້າງປຣະສາດມາ
ນານແລ້ວ ເມື່ອເຮົາຍັງຫາບໍ່ພົບເຮົາຕອ້ງທອ້ງທຽວຢູ່ໃນສົງສານວຽນວາຍຕາຍເກີດຢູ່
ແທບຈະນັບຊາດບໍ່ຖວ້ນ ການເກີດນໍາຄວາມທຸກມາໃຫ້ເຮົາແລ້ວໆບໍ່ຮູ້ຈັກຈົບຊັ້ນ ນີ້ແລະ
ຫ່ານນາຍສ່າງໄມ້ກ່າວຄື ຕັນຫາ ບັດນີ້ເຮົາເຫັນເຮົາພໍ້ຕົວຫ່ານແລ້ວລະ ຫ່ານໝົດ ໂອກາດ
ທີ່ຈະມາສ້າງປຣາສາດຄື ອັຕພາບຮ່າງກາຍເຮົາຕໍ່ໄປໄດ້ອີກແລ້ວ ກະດູກຊີກ ໂຄງຫ່ານ
ກ່າວຄື ກິເລດເຮົາຫັກສຽກອອກໝົດແລ້ວ ບໍ່ໝໍ້າຊ້າຍອດປຣາສາດກາວຄືອະວິຊຊາເຮົາ
ກໍ່ຮື້ທໍາລາຍໝົດຊັ້ນແລ້ວ ຈິດຂອງເຮົາປຣາສາດກເຄື່ອງປຸງແຕ່ງແລ້ວເຮົາເຖິງຊິ່ງຄວາມ
ຊັ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ພຣະອຸທານນັ້ນມີຂໍ້ຄວາມເປັນບຸກຄະລາທີ່ສະຖານຊັ້ນໆແຕ່ມີອຸທະ
ລິກຊິ່ງໝັ້ນສິນໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ແປລຄະຫະກູຖືວ່າຍອດປຣາສາດກໍ່ເພື່ອຄວາມເໝາະ
ສົມທີ່ພຣະອົງເປັນກະສັດເພາະບ້ານເຮືອນຂອງພຣະມະຫາກະສັດນັ້ນເອີ້ນກັນວ່າປຣາສາດ
ຣາຊຖານ ພຣະອົງອຸທານນັ້ນ ມີຂໍ້ຄວາມຊັດເຈນແລ້ວບໍ່ຈໍາຕອ້ງອະທິບາຍ - ທຸກຄົນຕ່າງ
ມີໜ້າທີ່ ທໍາສ່ວນຕົນແລະທຸກຄົນຄວນຈະພິຈາຣະນາດວັຽຕົນເອງແລະໄຊ້ສະຖິຈິດຂອງຕົນ
ໃຫ້ສັມສເມີ ເພື່ອຈະໃຫ້ຕົນມີຄວາມສຸກຄວາມຈະເຣີນພອ້ມທັງຄອບຄົວຂອງຕົນດວ້ຽເຖິດ

ໃນຄໍາສອນຂອງພຣະພຸທສາສນາ ຄົນເຮົາຄວນປະຕິບັດອັນຖືກຕ້ອງແລະເໝາະສົມ
ຫ່ານທັງຫລາຍ ຄວນໄຊ້ສະຕິປັນຍາ ດວ້ຍຈິດໃຈອັນບໍ່ຮິສຸດຜຸດຜ່ອ່ງດວ້ຍສິນທັມ
ເພື່ອນໍາເອົາຄວາມສຸກຄວາມຈະເຣີນ ເຂົ້າຫາຕົນແລະຄອບຄົວດວ້ຍຕົວເຮົາເອງ

ລູງຈອ່ຍ ອິສຣະ ຜູ້ຄົ້ນຄົ້ວພິບ ທີ່ຫອ້ງສມຸດ ໃນນະຄອນວຽງຈັນ

ຄັ້ງວັນທີ-25-5-00